

EPIGRAMA

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Director: **GEORGE CORBU**

Redactor-șef: **VALERIAN LICĂ**

„*Parcere personis, dicere de vitiis*“

Marcus Valerius Martialis

CĂDENȚE

4 lei

Mai ceva decât copiii

Copiii lucruri spun trăsnite
Mult mai ceva decât flecarii,
Dar, după cele auzite,
Cred că-i întrec parlamentarii.

Gheorghe Enăchescu

Vacanța mare

Năvălind ca beduinii —
Printre blocuri, zvon, teroare —
Stau înmărmuriți vecinii...
A-nceput vacanța mare!

Constantin Cristian

Zbor deasupra Cotrocenilor

Azi privesc, din geana zării,
Cum parlamentari de marcă
Sug mereu din trupul țării,
Însă nimeni nu-i *înțarcă*.

Ioan Romanescu

Dreptate

Toți acei lipsiți de clanță
Primă iau pentru vacanță,
Pentru cei ce-n glas n-au miera,
Prima e... concedierea!

Ioan Hodaș

Respect pentru președinte

Cum ca dânsul nimeni nu-i,
Azi mai mult ca-n alte dăți,
Ne-nclinăm în fața lui...
Cocoșați de greutate.

Ioan Toderașcu

REDAȚIONALE

• Reluând precizarea din revista „Epigrama” nr. 42/decembrie 2007, rubrica „Redacționale” și atenționarea din 31 martie 2010 de pe Internet privind modificarea unor epigrame alese pentru publicare formulăm următoarea:

„NOTĂ: Privind intervenția în textul unor epigrame incluse în revista Epigrama și în antologiile și culegerile de epigrame editate de U.E.R. din seria «Epigrame 2000», primite sau culese din diverse publicații și cărți ale unor epigramiști mai tineri sau debutanți și în unele cazuri și ale celor consacrați, pentru corectarea unor greșeli de prozodie, rimă și a altor defecte minore fără a schimba poanta și conținutul epigramei, solicităm ca acei epigramiști care nu sunt de acord cu aceasta să ne precizeze prin poștă clasică sau electronică, dezacordul, până la sfârșitul lunii iunie 2010”.

Ar fi păcat ca epigrame bune însă cu defectele menționate să nu poată fi publicate din cauza vanității nejustificate a unor autori care nu acceptă intervenția oportună a redactorului.

De regulă a cere acceptul intervenției pentru fiecare epigramă cu defecte este practic imposibil datorită timpului avut la dispoziție și a dificultăților de comunicare și negociere. Redactorul respectiv sau la solicitarea unor epigramiști, la rubrica „Redacționale” din revistă se vor face rectificările necesare privind erorile majore de editare (aferele la redactarea pe calculator și scăparea la corectură) în limita spațiului disponibil.

• La împlinirea a 77 de ani, confratele George Zarafu, membru al colectivului nostru de redacție, a primit titlul de Cetățean de Onoare al comunei natale, Oarja, județul Argeș. Printre argumentele justificative ale unei asemenea hotărâri figurează acela de a fi „adus în suflere buna dispoziție, atât de râvnită de noi toți în aceste zile în care am uitat să mai zâmbim”, precum și „calitățile morale și sufletești, care au constituit pentru noi un exemplu pe care ne-am simțit onorați să-l urmăm”. Îl felicităm și noi pentru această distincție meritată, reproducându-i strofa reținută și în „expunerea de motive” a Primăriei, sub semnătura domnului primar Constantin Bălea, ce i-a acordat onorantul titlu: „Unde-i născut românul, sunt ziduri de cetate, / Unde-a cântat o doină, poetu-a pus-o-n vers, / Unde-a zâmbit românul, e pace-n târg și-n sate, / Iar Timpului durată i-a făurit din mers”.

• Facem următoarele rectificări, asupra unor erori de redactare apărute în revista „Epigrama” nr. 51/2010:

- la pagina 13, catrenul „Curiozități autohtone”, versul 3, înainte de „corupți”, se va adăuga „de”;
- la pagina 15, autorul catrenului „Elegie” este domnul Ioan Fârte;
- la pagina 20, la catrenul „Dilema”, versul 2 se va înlocui „Și-ai” cu „Și ai”;
- la pagina 31 titlul catrenului „Vise pentru scriitor este „Vise pentru viitor”;
- la pagina 22, la catrenul „Interviu la o mănăstire” începutul versului 1 este „Ce-așteptați...”;
- la pagina 23, catrenul „Bugetul public la români” va fi notat cu 7 puncte;
- la pagina 28, la catrenul câștigător se înlocuiește „și” cu „ori”;
- la pagina 32, catrenul „La o înmormântare” se înlocuiește cu catrenul „**Impresii greșite**” / Când soful îți sărută gura, / Tu te gândești că-i din plăcere, / Dar la el e doar măsura / De-a te reduce la tăcere!

• Facem rectificarea unor greșeli de editare apărute în culegerea de epigrame „Universul prostiei”:

- la pagina 52, profesia d-nei Florina Dinescu este de „referent”;
- la pagina 52, titlul catrenului „Inventarul complet al unui prost” este „Inventar complet”;
- la pagina 52, la catrenul „Zero”, versul 2 se înlocuiește „În funcție” cu „În funcții”;
- la pagina 53, la catrenul „Cogito, ergo sum”, versul 3 se înlocuiește „neconformistă” cu „nonconformistă”.

■ Epigramele la concursurile revistei „Epigrama” nr. 53/2010 se vor transmite până la 15 iulie 2010, cu următoarele precizări:

- tema pentru concursul „Epigramei” este: „**Buturuga mică răstoarnă carul mare**”. Numărul de epigrame nu este limitat.

- Cuvintele pentru concursul pe rime date vor fi: **școală, viață**. Numărul de epigrame: nelimitat.
- Concursul de definiții epigramatice pentru noțiunea: **soacra**. Numărul de epigrame: nelimitat.
- Pentru concursul de replici (comentarii), epigrama care trebuie comentată este: **Unui crai bătrân** // Moșulică, după fată / Pentru ce te ții așa? / Întrebatu-te-ai vreodată / Ce te faci de-o zice „da”? / autor: Alexandru Devechi. Numărul de epigrame: nelimitat.

- Pentru concursul „TOP E” maxim 3 epigrame alese, de la fiecare club.

■ Numărul viitor al revistei „Epigrama” apare la începutul lunii septembrie 2010, cu epigrame de sezon (toamna – recolta, deschiderea școlilor, sărbători, evenimente etc.) și pe alte teme, inclusiv școlare, epigrame pentru „Colțul spadasiilor”, concursurile revistei, caruselul cu epigrame etc. și materiale privind starea epigramei.

VALERIAN LICĂ

Continuare în pag. 39

MIRCEA MICU

EPIGRAMA

Epigrama e răsuflarea scurtă dar grațioasă a celor inteligenți, cu spontaneitate nativă și umor.

Ea pigmentează până și cele mai reci și necomestibile fragmente de proză sau poezie și are calitatea — epigrama — de a deranja pe cei irascibili sau pudibonzi.

Se cunosc înfruntările celebre dintre Iorga și Păstorel; ele au făcut deliciul publicului și și-au păstrat încă farmecul nealterat.

Se zice că epigramiștii sunt niște viespi neastâmpărate care înțepă fără repercusiuni.

Din această pricină, epigramiștii se înmulțesc nestingheriți spre delectarea noastră.

Un salut cordial.

7 aprilie,

Scurt și cuprinxător

La vârsta a treia

*Adesea când admir câte-o femeie
Și văd că pot să intru la idee,
Chiar dacă știu precis că nu-mi convine,
Ideea e mai tare decât mine.*

Mihai Cimpoi

După douăzeci de ani de la Podul de flori

*Moldoveanul cel cu piatra-n sân
Chiar pe jumătate-a fost român.
Azi, când fără țară nu mai poate,
Este un român și jumătate.*

Mihai Cimpoi

* * *

*Șeful nostru mult iubit
Puse azi șefiei cruce:
Nici n-am râs când a venit,
Nici n-am plânge când s-o duce.*

Ștefan Cazimir

Lăcomie parlamentară

*Zace aici Măria Sa,
Ce-a murit din interes,
Ca să-și poată încasa
Și diurna de deces.*

Viorel Cacoveanu

Lui Nicolae Breban

*Nu mai citesc această carte
A doua oară de m-ai bate...
Căci „animalele-s bolnave“
Și-ar trebui sacrificate.*

Radu Cârnelci

* * *

*Priveam odată roata morii,
Privind-o mă gândeam la noi...
Ca moara merg îndrumătorii,
Dar merg cu roțile-napoi.*

Radu Boureanu (1955)

Improvizatie

*Sunt mai talentat ca mine;
Altceva nu am nimic
Decât pielea pe buric...
Și mi-e rău de-atâta bine!*

Gheorghe Pituț

Festival de Satiră și Umor

*E foarte simplu-a fi descris:
E-un fel... așa, de-adunătură,
În care unii-s răi în scris,
Iar alții-s foarte buni de gură.*

Carmen Nina Chioinea

CONCURS

Rezultatele concursului „EPIGRAMEI”

Tema:

„FEREȘTE-MĂ, DOAMNE, DE PRIETENI,
CĂ DE DUȘMANI, MĂ FERESC EU! “

Câștigătorul concursului este
domnul MIHAI DANIELESCU
cu următoarea epigramă

Dilemă

*Am prieteni și dușmani,
Ca și alți contemporani,
Și mă-mpac cu gândul, dar
Nu am cum să îi separ!*

Din celelalte epigrame primite
publicăm mai jos pe cele mai reușite

Consolare

*Prietena când te-a „tradus” —
Și rău de tot te prinse ciuda —
Puteai să judeci că Iisus
A fost, la fel, vândut de Iuda.*

C. Părăian

Geometrice

*Ferește-te de acela care
Intrat în cercul amical,
Va urmări să se strecoare
Și în triumghiul conjugal.*

Eugen Pop

Apropo de temă

*Proverbul nu prea mă atrage,
Ba chiar îmi generează stress,
Văzând că răul mi se trage
De la acei ce i-am ales!*

Nichi Ursei

Dosar securist

*Cu tristețe-n glas vă spun
Despre-un fapt înjositor,
Că amicul cel mai bun
A fost un... „ciripitor”!*

Ioan Prodan

Mircea Geoană căzut
de la conducerea P.S.D.

*Îl știa doar pe Traian
Inamic cum altul nu-i...
S-a ferit de un dușman,
Dar l-au doborât ai lui!*

Laurian Ionică

Echilibru la vârsta a treia

*Nu voi ajunge singur cuc,
Căci pe măsură ce trec anii,
Prietenii mi se reduc,
În schimb se înmulțesc dușmanii!*

Vasile Larco

* * *

*De prieteni ce trișează,
Doamne, rog mă protejează!
Traiul fi'nd acum prea greu,
Pe Guvern îl scarmăn eu.*

Ispas Fețeanu

Vis urât

*Într-o vreme când dușmanii
Ne erau americanii,
Ne-au ucis și jefuit
„Frații”... de la răsărit!*

Eugen Ilișiu

Ignorarea pericolului

*Dușmani — a ocolit nu zic,
Dar ea, naivă și placidă
Nu s-a ferit de un amic...
Și, astăzi, e gravidă!*

Dan Căpruciu

Șarjă amicală

*Doamne, poate sunt eu orbu’
Ce un premiu nimeresc;
Deci, păzește-mă de Corbu,
Că de Lică mă feresc...!*

Ionel Iacob-Bencei

Regrete tardive

*Faza-i cel puțin hilară
Căci, când i se-nchise pleoapa,
Toți dușmanii jubilară...
Că amicii-i sapă groapa.*

Ioan Fârte

„Prietenii” lui Geoană înainte
de numărarea voturilor pentru
alegerea președintelui P.S.D.

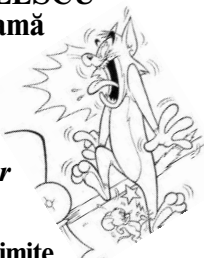
*Înainte de trădare,
Cu mulți scena s-a umplut;
Interesul era mare...
Era ultimul sărut.*

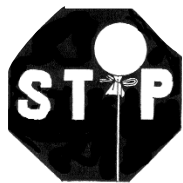
Florea Ștefănescu

Ca epigramist

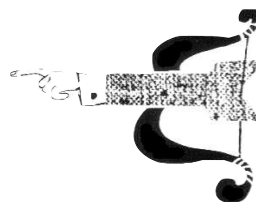
*Cum îmi pierd cu scrisul anii
Și fac poante, tulbur unde,
Mă-ntrețin doar cu dușmanii,
Că prietenii... n-am de unde.*

Constantin Cristian

EVENIMENT

VIITOR ÎN DERIVĂ

Perspective sunt destule
În acest global infern.
Toți miniștrii au formule,
Da-i mai greu s-avem guvern.

Ionel Negruț

ALEȘILOR NOȘTRI

Întrebat, alesul țării,
Ce mai este prin Senat,
A răspuns calm întrebării:
„Fleacuri, fleacuri...” și-a
căscat!

Dumitru Botar

SPITALELE AU MARI DATORII

Nu merg salvările la sate,
Nu au bani de compensate
Și pare orișice spital
Că e-n concediu... medical.

Gheorghe Păun-Ulmu

* * *

Flutur, cu cea aviară,
A adus pagubă-n țară,
Oare gripa lui Cercel
Poate fi de-acelaș fel?

Ion Enescu

AMĂGIRI

Trăiesc mai bine, vreau să cred —
Ridic ștacheta, mă răzgâi,
Cu pașii care se succed,
Dar prețurile saltă-ntâi.

Ioan Șiman

PARLAMENT UNICAMERAL

Atât, o cameră-i de-ajuns!
Nu e destul cât cheltuim?
Din spate vine un răspuns:
Și-atuncea unde mai
dormim?

Nicolae Nicolae

ROMÂNII

Toți trăiesc în colț de rai,
Fiecare cum apucă,
Unii pe-un picior de plai,

Alții pe picior de ducă!

Nicolae Bunduri

PATRIOTISM

Mulți români se cară
Azi în lumea mare,
Dragostea de țară
Nu are hotare.

Vasile Plăcintă

ÎNDEMN

Cum nu știi niciodată ce te-așteaptă
Și-n orice clipă să previi impasul,
Fii, națiune, permanentă *deșteaptă*,
Să nu te sperii când îți sună ceasul.

Mihai Moleșag

NET KULTURA

Mă-ncearcă-un sentiment aparte,
Când văd atâția barosani
Plătiți în fel și fel de state,
C-o pregătire de doi bani.

Gavril Moisa

BREASLA MAGISTRAȚILOR ÎȘI AROGĂ IMPORTANTE AVANTAJE MATERIALE

Potrivit rigorii legii
Fosta-a provocat conceptul
Și se-acordă privilegii
Numai celor ce au... Dreptul.

George Petrone

COMPASIUNI

Mă enerva această miss,
Dar mi-a trecut obida,
Când am aflat că, la Paris,
S-a pricopsit cu... Syda.

Petru Ioan-Corde

DESPRE PREMIER

Dăscălița lui, o zână,
Și-a permis un comentariu:
— Nu i-am pus condeiu-n mână,
Ca să-mi taie din salariu!

Eugen Pop

ADRIAN NĂSTASE S-A RETRAS DIN CURSA PENTRU ȘEFIA P.S.D.

Competiție la bursă,
Aranjări pe undeva,

MIHAIL DRUMEȘ

INEDIT

DESPRE EPIGRAMĂ

1. Ce este epigrama? Nimic altceva decât o satiră concentrată până la esență al cărui duh stârnește râsul și prin asta — *ridendo castigat mores*. Ea trebuie să se adreseze unei categorii, nu unui individ. Nu e *conditio sine qua non*, dar e de preferat să slujească interesul colectivității, pentru că va fi gustată de mase.

2. Dacă am simțit vreo atracție spre epigramă? Desigur. Cred că sunt rari scriitorii care să nu fi *comis* măcar câteva epigrame, mai mult sau mai puțin bune. La fel am făcut și eu. Dar n-am publicat nici una. Ba da, am publicat una, pe când aveam 13 ani, în revista „Licăriri”, pe care o scoteam pe-atunci. Catrenul era adresat unei... fete. Îl transcriu din memorie: — *De ce-ți iei nasul la purtare? De Ioana un coleg se-atârână. Însă eu strig în gura mare: — Nu vezi, prietene, că-i... cârnă?* Firește, lucrul pare naiv și, mai rău decât atât, e o parafrază. Cred că s-au mai scris epigrame pe această temă. Am *comis* mai târziu și alte epigrame. Și pentru că a venit ocazia asta atât de... binevenită, hai să dau în vileag pe cele care mi se par mai izbutite. *Justiție // Un crâșmar la pescuit / Galbenii în lac îi scapă. / Ei din apă au venit / Și se-ntorc în apă... Ah! cititorii... // Cortegiul funebru / Duce-n paradis / Un poet celebru... / Oare ce-o fi scris? Aș putea să înșir și altele, dar mă opresc aci. Nu-mi dă voie patroana mea, autocritica.*

3. Pe care dintre epigrafiștii noștri îi apreciez? În primul rând pe Cincinat Pavelescu. (Sunt vestite duelurile sale epigramatice cu Nigrim — din păcate adversarul era prea minor), apoi savurosul Păstorel Teodoreanu, Tudor Măinescu, N. Crevedia, Mircea Pavelescu, Const. Rîuleț, Florin Iordăchescu, Aurelian Păunescu (ultimii din cercul de la „Epigrama”, revista lui Virgiliu Slăvescu, care a apărut timp de un singur an — 1939) și alții. De multe ori s-a întâmplat ca și acești *alții* să compună câte o epigramă-două-trei, remarcabile.

4. Firește, cunosc destule epigrame care ar putea să figureze cu cinste într-o antologie. Pentru că numai o *antologie* a epigramei e posibilă. O carte de un singur autor nu poate sta în picioare. De când e lumea și pământul un autor n-a putut să facă într-o viață întreagă mai mult de 10–15 epigrame bune. Și nici atât. Al. O. Teodoreanu spune undeva: „Nu există *volum* de epigrame. Există numai una sau două epigrame bune, care au servit de pretext pentru tipărirea unui volum. Și încă...” Citez numai trei epigrame care mi se par desăvârșite: *Unui autor care nu-și semnează epigramele // Epigrama-ți fără rimă / E de duh așa lipsită / Că deși e anonimă / Mie-mi pare iscălită.* (Cincinat Pavelescu) *Unuia... // Ești atât de slut la față / Și atât de mohorât, / Încât parcă din maimuță / Încă nu te-ai coborât.* (A.C. Cuza) *Epitaf // În această groapă / Zace un sicriu. / În sicriu un popă, / Și-n popă... rachiu.* Nu se știe sigur cine e autorul aceste epigrame de largă circulație, care a ajuns la un moment dat chiar în manualele școlare. Și încă una, de astă dată străină. E vorba tot de un epitaf după Jules Janin, tradus de Virgiliu Slăvescu. *Pe mormântul unui câine // Sub crengile acestui pom / Se odihnește un biet câine... / Poltron și rău, lacom de pâine, / Azor a fost aproape om.* Și mai ales celebrul epitaf al lui Piron, pe care îl transcriu în limba sa originală, traducerea răpindu-i orice farmec. *Ci gât Piron, qui ne fut rien; Pas même academicien!...* Lui Felix Arvers i-au adus nemurirea 14 versuri, lui Piron numai două... Nu *dragostea e un lucru foarte mare*, cum ar zice Topîrceanu, ci *epigrama*.

5. Destinul epigramei? Atotfăgăduitor! Se va dezvolta concomitent cu inteligența omului cu care se ține de mână. Va suferi schimbări, se va exprima poate altfel, dar de murit nu va muri niciodată, pentru că spiritul rămâne nemuritor.

15 februarie 1968

(Din arhiva George CORBU)

ANIVERSARE – COMEMORARE

135 ANI DE LA NAȘTEREA
ILUSTRULUI
EPIGRAMIST

**GEORGE
RANETTI**
1875–1928

90 ANI
DE LA
MOARTEA
REPUTATULUI
EPIGRAMIST

D. TELEOR
1858–1920

UNUIA

*I-am dat o strofă de Musset,
O strofă plină de amar,
Citind-o ar fi plâns, desigur,
Dar nu avea dicționar.*

PE MORMÂNTUL UNUI AVAR

*Mai groaznic decât Mărunțelu,
În marea-i arghirofilie,
Și-a cumpărat un loc la Bellu,
Și-i trist că nu-l dă cu chirie.*

EPITAF PENTRU MOȘ TEACĂ

*Viața ta a fost un haos
De comande idioate,
Ce-ți rămâne-acum din toate?
Vai! Doar un „Pe loc repaos!”*

UNEI PIANISTE ÎNCEPĂTOARE

*Domnișoara Mița are,
La clavier, răbdare mare!
Dar socot că cei ce-ascultă
Au răbdare și mai multă.*

IUBITEI

*Se poate o lege mai stupidă
Să iasă fluturi din omidă?!
Din spin urât, roze șarmante!
Dintr-un cărbune — diamante,
Și dintr-o soacră — ce rușine!
Să iasă-un îngeraș ca tine!*

REDACȚIEI „ALBINA“

*La un stup este un trântor
Și albine, și-o regină,
Dar la voi sunt prea mulți trântori
Pentru-o singură albină...*

UNUI ARHIVAR

*Nevestica îl înșeală,
Dumnealui e arhivar,
A primit-o și pe asta
Și a pus-o la dosar...*

EI

*Iubita mea cu ochii verzi
Are un corp așa de mic,
Încât în patul meu o pierz
Și-o regăsesc la vreun amic.*

UNOR MEDICI

*O, boalele la voi
'S nimicuri.
Vin la spital trăsuri,
Ies dricuri!*

CUIVA

*Și când îți spun om de nimic,
Mă-njuri și te burzuluiiești;
Să nu te superi fiindcă-ți zic,
Ci supără-te fiindcă ești!*

ȘARJE COLEGIALE

— VALERIAN LICĂ —

Pelerinajul lui George Corbu

Corbu s-a-ndreptat la timp
Înspre *Penteleu*, tăcut,
Pentru că nu a făcut
Nici-o *brânză* în Olimp.

Corbul și detractorii

„Vulpile“ c-o poftă rară
Speră, azi, la cașcaval,
Așteptând doar un semnal...
Poate gripa aviară.

CLUBUL EPIGRAMIȘTILOR

ASOCIAȚIA EPIGRAMIȘTILOR DIN MOLDOVA (AEM)

EPITAF

*Sub crucea asta, de un an,
Se-odihnește un dușman;
Ca unui frate-i mulțumesc...
Că m-a lăsat să mă trăiesc!*

Ștefan Agachi

RUGA ELECTORALĂ**A CELUI NU PEA PROST**

*Mă rog lui Dumnezeu cel Mare,
La toate forțele divine,
De-un pic de minte la votare,
Să nu aleg un prost ca mine.*

Gheorghe Bălici

APROPO DE FABULIȘTI

*„Donici — cuib de-nțelepciune“,
Astăzi toată lumea spune,
Dar în cuib, când te gândești,
Nici un pui nu mai găsești...*

Efim Bivol

PANSLAVIȘTII

*Sute și iar zeci de ani
Cum tot vor mereu fereastră,
Să-și deschidă spre Balcani,
O deschid prin... casa noastră.*

Petru Cărare

BĂRBATUL GENEROS

*Cu forțe ce se fac utile
La ridicat pahare, halbe,
Toți banii pentru negre zile
Îi risipește în nopți albe.*

Mihai Cimpoi

TABLOU RURAL

*Din sate azi bărbații pleacă
În alte țări după dolari.
Apoi revin să se întreacă
La cine coarnele-s mai mari.*

Ion Ciobanu

DOLEANȚĂ

*Adesea merg la cimitir,
Unde pe veci îmi zace soacra,
Mai pun sub cruce-un trandafir
Și mă tot rog s-o țină lacra.*

Ion Cuzuioc

CARACTERISTICĂ

*E un lider eminent
Și un manager de clasă,
Cu opt ani în Parlament...
Minus șapte ani de-acasă.*

Ion Diordiev

UNUI PREȘEDINTE

*Avem un președinte de rasă bună,
Îi admirăm și mintea și cultura,
Că nu-l auzi să spună vreo minciună...
Până-n momentul când deschide gura.*

Ion Diviza

ȚARA MEA

*Preafrumoasă și iubită,
Despre ea pot spune, -n fine:
Chiar de este prost plătită,
Țara noastră-i mulsă bine!*

Grigore Drăgan

SARE PE RANĂ BASARABEANĂ

*Limba noastră-a fost bătută,
Limba noastră-a fost presată...
Și-apoi ni se mai impută
Că avem o limbă ... lată.*

Igor Grosu

SOARTA BASARABEANULUI

*Cum nedreptatea n-o accept,
Eu vreau coloana să-mi îndrept,
Dar nu-s în stare, din păcate —
Prea mulți mi s-au urcat în spate!*

Teodor Popovici

CONSTATARE TARDIVĂ

*Scăpat cândva de cătănie,
Cu-o ruscă-am mers la cununie
Și azi, la pensie, constat
Că rușii viața mi-au mâncat!*

Valentin Portas

PĂSTOREL ÎN ETERNITATE

*Cum bea prin beciuri tulburel,
Fiind un scriitor de vază,
Mulți vor să semene cu el,
Dar reușesc la prima fază.*

Valentin Portas

FAMILIE DE INTELECTUALI

*Când vreo gâlceavă se întâmplă,
Apare negreșit reflexul:
El dă în soață cu cuvântul,
Ea îi răspunde prompt... cu DEX-ul.*

Vlad Sărătilă

ÎN FAȚA CASEI GUVERNULUI

*Ce folos de șefii mari
Din mândrețea de clădire,
Când au plus la ochelari
Și-s cu minus la gândire!*

Titus Știrbu

PREMII U.E.R.

UNIUNEA EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

București, 7 mai 2010

COMUNICAT

În baza Circularei nr. 83 din 1 ianuarie 2008 și având în vedere criteriile stabilite, Examinându-se rapoartele de activitate ale cenaclurilor de profil, propunerile acestora de premiere, clasamentele întocmite de revista „Epigrama” și aportul personal în afirmarea epigramei în literatura română contemporană și în activitatea Uniunii Epigramaștilor din România, au fost decernate următoarele distincții pentru anul 2009:

Titlul de Epigramist al anului 2009: **Valerian Lică**, din București.

Premiul Opera Omnia: **Efim Tarlapan**, din Chișinău.

Premiul special al președintelui Uniunii Epigramaștilor din România: **Nicolae-Paul Mihail** (Nicomah), din Sinaia. Premiul este acordat și sponsorizat în nume propriu de către dl. George Corbu.

Premiul pentru promovarea epigramei naționale printr-un oficiu critic exemplar: Acad. **Mihai Cimpoi**, președintele Uniunii Scriitorilor din Moldova.

Premiul pentru activitatea managerială de cenaclu și organizarea a 10 (zece) ediții ale Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare” **Mihai Sălcuțan**, din Buzău.

Premiul pentru reflectarea realităților românești în creația unui autor din afara țării: **Florea Ștefănescu**, din München-Germania, pentru volumul „*Cotrocenisme*” (Bässisme), Munchen, 2009.

Premiul pentru promovarea epigramei românești în afara granițelor țării, printr-o amplă difuzare a acesteia în Țara Sfântă: **Petre Cioclu**, din Israel.

Premiul pentru difuzarea epigramei în mass-media: **Nelu Vasile**, din Turburea (județul Gorj), pentru volumul de cronici literare „*Inteligeni pauca verba*” (Tg.-Jiu, Ed. Măiastră, 2009).

Premiul pentru revistă de cenaclu s-a acordat *ex-aequo*:

a) – publicației **ACUS**, revistă trimestrială a Cenaclului Umoriștilor Sibieni „Nicolaus Olahus”, la împlinirea a 5 (cinci) ani de apariție neîntreruptă și

b) – publicației **SPINUL**, revistă a epigramaștilor băimăreni, la împlinirea a 4 (patru) ani de apariție neîntreruptă.

Premiul pentru volum de debut: **Gheorghe Bălăceanu**, din Iași, pentru volumul „*Pilule contra devierilor de caracter*” (Iași, Ed. PIM, 2009). Premiul este acordat și sponsorizat în nume propriu de către dl. Mihail Sălcuțan, vicepreședinte al U.E.R.

Premiul pentru culegeri / antologii: volumului colectiv „*30 de ani în cetatea epigramei*” (Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 2009, editată de **Asociația Epigramaștilor Clujeni** „*Satiricon*”).

Premiul pentru colaborare statornică și performanță la concursurile și activitățile Uniunii Epigramaștilor din România: **Dan Căpruciu**, din Galați.

Premiul pentru devotament în organizarea și susținerea mișcării epigramatice: **Gavril Moisa**, din Cluj-Napoca.

Premiul pentru distincții obținute la concursurile organizate cu prilejul festivalurilor naționale de epigramă s-a acordat *ex-aequo* următorilor:

a) – **Vasile Larco**, din Iași și

b) – **Ioan Toderășcu**, din Costești (județul Vaslui).

Juriul a stabilit că cei distinși cu premii ale Uniunii Epigramaștilor din România nu pot primi un nou premiu, chiar diferit de cel anterior, doi ani consecutiv.

Premiile sunt constituite din cotizațiile de membru al U.E.R., cu excepțiile precizate la paragraful anterior, și din sponsorizări.

Premiile au fost înmânate de președintele U.E.R., respectiv vicepreședintele U.E.R., în cadrul solemn, cu ocazia celei de a XI-a ediții a Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare”, desfășurate la Buzău, în zilele de 7–9 mai 2010.

Cuantumul premiilor se află pe statul de plată aferent Procesului-verbal încheiat cu acest prilej.

Noi, George CORBU, președintele U.E.R., și Mihai Sălcuțan, Vicepreședinte al U.E.R., am încheiat prezentul Proces-verbal.

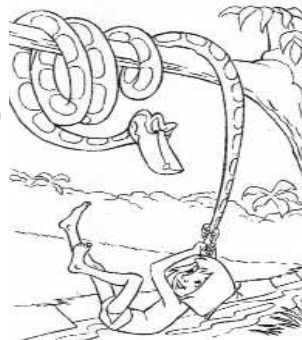
Semnează: **George CORBU**,

Mihai SĂLCUȚAN

CARUSELUL CU EPIGRAME

SUS – JOS

MEDITAȚIE

*Chiar dacă par prezumțios,
Un adevăr mai e de spus:
Decât pe „sus“ cu fruntea-n jos,
Mai bine „jos“ cu fruntea sus!*

Vasile Larco

TEMELIA

*Guvernarea-i frunză-n vânt,
Veșnicia stă-n mulțime,
Când e țara la pământ,
E poporul la-nălțime.*

Mihai Sălcuțan

AMOR TOTAL

*Românul, cel viril, firește –
Cu mușchii tari și os vânos,
Chiar și Guvernul și-l dorește:
O dată sus... o dată jos.*

Mihai Frunză

LA VÂRSTA A TREIA

*E ușor de presupus
După cum se vede treaba:
Te mai rogi la Cel de Sus,
Că la cel de jos, degeaba!*

Constantin Cristian

* * *

*Răul arbor blestemat
Greu e, Doamne, de distrus,
Are, cum am constatat:
Rădăcini și jos și sus.*

Efim Tarlapan

ASCENSIUNE

*Șeful, vrând să promovez
Pentru merite, mi-a spus:
Că de-acum o să lucrez
Tot pe schele, dar mai sus.*

Eugen Albu

CU GÂNDUL LA VIITOARELE ALEGERI

*Nu știu cine-o să câștige,
Dar vreo câțiva, slabi de minte,
Deja-au început să strige:
„Jos cu noul președinte!“*

Ionel Iacob-Bencei

JUSTIȚIA

*Dreptatea asta e pe dos,
Când ești în fața ei, adus:
De stai pe scaun, te dă jos,
Iar dacă nu, te ia pe sus.*

Mihai Moleșag

UNEI TINERE SCRITOARE

*Cum a năpădit-o harul!
Ce talent vijelios!
Are merite cu carul...
Numai de la gât în jos.*

Viorel Martin

EPITAF UNUI BIROCRAT

*Moartea greu avu succes!
Până l-a văzut răpus,
Voia actul de deces...
Să-l semneze... „Cel de Sus“!*

Gheorghe Dănăilă

ȘEFUL NOSTRU

*Tot poporul, furios,
Protestează-n piață: „Jos!“
Șeful e de altă teapă:
Lumea-i strigă: „Sus!“ (în țeapă).*

Ion Diviza

CARACTER

*Urăsc trădarea-n staniol –
Prefer să mă închin transpus,
Într-un altar pustiu și gol,
Decât la sfinți impuși de sus.*

Nicolae Nicolae

CARUSELUL CU EPIGRAME

ÎNTOARSĂ CA LA PLOIEȘTI

Spun unii pe un ton bățos,
Că lumea-i azi cu fundu-n jos,
Dar dâșii ce făceau în plus,
Când ea era cu josu-n sus?

Elis Râpeanu

GUVERNĂRI

Unii care ne-au condus
Zece ani, se știe,
C-am ajuns acolo sus
Doar prin... josnicie.

Eugen Pop

CELOR CE CONTESTĂ
ACTUALITATEA LUI EMINESCU

E steaua care n-a apus
Și-n ciuda minților șirete,
Luceafărul rămâne sus,
În timp ce plouă cu comete.

Victor Macarevici

CONSTIPAȚIA ȘEFULUI

Ar trebui să fii surprins, dar nu-s;
În orice „dispoziție de sus”
Emisă pe un ton sentențios,
Presimt... indispoziția de jos.

George Petrone

UNUIA

Ai un chip de tot frumos,
Însă mie-mi placî nespî,
Nu atît de sus în jos,
Cît îmi placî de jos în sus.

Florian Saioc

DEZAMĂGIRE ELECTORALĂ

Chiar degeaba ne mâhnim,
Căci toate-s la noi pe dos:
Toți promit c-o să trăim
Ca în „Țările de Jos”!

Valeriu Cercel

FETE DE LA ȚARĂ

Au făcut și ele-un salt
În pantofi cu toc înalt,
Însă unele-au săltat
Până la sus-puși în pat.

Ion Bindea

UNUI COȘAR

Ursitoarele i-au spus
Că va merge tot mai sus,
Binecuvântat, cu har...
Este astăzi doar coșar.

Ana Ruse

ADEVĂRATA FAȚĂ

Mereu ai fost umil, supus,
Ai lingușit, schimbat-ai măști
Și azi, ajuns un domn sus-pus,
Tu tot nu zbori, că te târăști.

Mihai Mălai

LA MOARTEA UNUI SECURIST

Bunăoară că s-a dus
Se adună lume multă,
Iar el tace și ascultă,
Ca să reaporteze... Sus!

Laurențiu Orășanu

COMPASIUNE

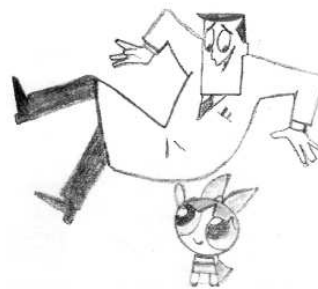
De șef îmi pare rău, nespî,
Că nu a fost prea norocos,
Că una e să cazi de sus
Și alta e să cazi de jos.

Gavril Moisa

ACTUALĂ

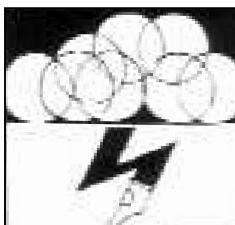
Când ni-i țara o epavă,
Pentru-asemenea ispravă
Strig și eu ca orice om:
„Jos Guvernul!... că e-n pom!”

Valerian Lică

SUS – JOS

RADIOGRAFII LITERARE

Radiografia unor epigrame

Nicolae-Paul Mihail

În pofida calificativelor descurajante ale unor comentatori mai mult sau mai puțin avizați, autorii de epigrame nu s-au îndoit nici o clipă de faptul că un cuvânt de spirit nu e la-ndemâna oricui, oricâtă carte ar avea; ca și în cazul „urechii muzicale” este voba aici de o calitate pe care o ai sau nu o ai de la naștere și pe care ți-o cultivi prin permanent exercițiu. În nici un caz o poantă nu e un moft, necum un strănut. Nu e nici banc sau găselniță, nici țipătură, refren bahic spus la banchete în timpul unor generoase libații și nici chiar o stafidă din marele cozonac al literaturii. Dimpotrivă, ea este o creație ca oricare alta și, dacă profesorii au fost derutați de efectul ei fulgerător, e bine să ne amintim că există forme literare la fel de scurte, sau chiar mai scurte, cum ar fi: aforismul, distihul, terțina, rubaiatul, hai-ku-ul. Spre deosebire de alte genuri (sau specii) în care e nevoie doar de talent („*du ciel influence secrete*”) și de puțină îndrăzneală, pentru epigramă îți trebuie și multă inteligență, chiar de foarte multă, cerință pe care criticii noștri se pare că nu o agreează prea mult!

Evident, datorită scurtimii formei, deci și a efortului creator, se găsesc destui amatori de afirmare ușoară, dornici să încerce marea cu degetul: „*Cu bârfe de trei bani și garagațe / Cam mulți în epigramă dau năvală / Dar focul sacru de nu-l ai în mațe / Nu ciocăni la ușa principală!*” (apud Micul testament al jupânului Nicomah, *passim*).

Există însă și creații pseudo-epigramatice care s-au impus în mod neașteptat unui public mai puțin pretențios și mai neatent, poate și din cauza introducerii lor în manualele școlare sau publicării repetate în reviste de vârf. Propagandiștii culturali, fără prea multă personalitate, prin predarea mecanică a unor cursuri depășite, au sfârșit prin a le impune unor generații întregi de elevi sau studenți, mai puțin atenți la calitatea mărții care li se oferă. Vom încerca să disecăm doar două din astfel de piese, fără a da și numele autorului, căci sunt persoane importante. Sau au fost... „*Găsesc că prea se-ngâmă el / cu păru-i arhiabondent / Alecsandri era mai chel / Și parcă-avea mai mult talent*”... Trecem peste superlativul „arhiabondent” care e redundant. Dar individul păros din catrenul citat se fudulește doar cu freza sa impecabilă, nu și cu epigramele pe care eventual ar intenționa să le scrie, iar Alecsandri are talent nu fiindcă e chel, ci fiindcă așa s-a născut. Avem de-a face cu o extrapolare ilicită (discretă), iar raportul de la cauză la efect e sublim, dar lipsește cu desăvârșire!

A doua piesă analizată de noi este cunoscutul catren în care ni se spune că: „*Din beție te trezești / din prostie niciodată!*”... Și unde ajungem cu asta? La concluzia, poate, că e mai bine să fii beat decât prost? Alternativa nu e recomandabilă indiferent de partea din care o privești.

În fond, epigrama e un silogism foarte riguros (cel puțin o parte a ei), cu premiză majoră și minoră (sau cu o entimemă), încoronată în final cu o concluzie irefutabilă. Dacă argumentația scârțâie, poanta nu convinge și devine rateu. Poate avea chiar un efect contrariu. Dar asta nu înseamnă cătuși de puțin că trebuie să încălțăm iambii și troheii în papuci deformanți chinezești și apoi să ne batem joc dacă șchioapătă! Nu! O nobilă și generoasă libertate se impune și în această zonă a criteriilor formale, dacă nu vrei să te transformi dintr-un demiurg inspirat într-un artizan de iarmarocuri. Ce ne tot spune Nicomah în a sa miniglosă, intitulată *Metamorfoză*: // „*Se naște epigrama corosivă / Cum fulgeru-ntre norii grei se zbate / Dar poanta-ți va rămâne-n veci captivă / Cuvântul de nu-ți zboară-n libertate.*”

Trebuie să recunoaștem că, în vremea din urmă, au apărut și o serie de epigrame nonconformiste, care folosesc asonanța sau stâlcesc cu dezinvoltură cuvintele, dar fac aceasta pentru a obține efecte artistice. Și nu sunt singurii reformatori, iar, ca să fim sinceri până la capăt, epigramele lor nu sunt lipsite de farmec, datorită poate mai ales spiritului lor de frondă, decât ineditului temei sau situației propuse. În cele peste douăzeci de ateliere de creație ale Filialelor U.E.R. din marile orașe ale țării analiza este cât se poate de necesară, în continuare; o analiză cât mai la obiect a catrenelor prezentate la lectură, în care să se

Continuare în pagina 16

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: gol, rol, are)

Câștigătorul concursului este doamna

PETRE-IOAN GÂRDA

cu următoarea epigramă:

Privatizări românești

*Vândut-am, punte după punte,
Întreaga flotă de la mare,
Acum ne concentrăm pe munte:
Îl dăm cărare cu cărare.*

Din celelalte epigrame primite publicăm
mai jos pe cele mai reușite:

Dulcea Românie

*Are șesuri, râuri, munte,
Zăcămintă, dealuri, mare,
Are oști ce știu să-nfrunte,
Doar... conducători nu are.*

Nichi Ursei

Apropo de aroganța sus-pușilor

*Când nas în nas tu dai pe munte
Cu unul plin de îngâmfare,
Tu scoateți fesul de pe frunte,
Că nu poți ști cât e de mare.*

Mihai Sălcuțan

Divergențe estivale

*Lui, cu tâmpilele cărunte,
I-ar plăcea mai mult la munte,
Ea, soția iubitoare,
L-a-nțeles: s-a dus la mare!*

Nicolae Cărceru

Unui premier mărunțel

*Când uneori i se năzare,
Sub tirul visurilor crunte,
Se urcă pe un vârf de munte:
Și-atunci se simte și el „mare“!*

Ionuț Daniel Tucă

Cică-s „nostalgic“!?

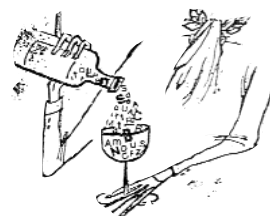
*Ieri aveam și bani de munte,
Și de un sejur la mare;
Astăzi, cu Traian în frunte,
Nu mai am nici de mâncare.*

Zeno Milea

Definiție blondă

*Se numește tip de frunte
Cel ce are în dotare:
Bărbăția cât un munte,
Contul tot la fel de mare.*

Ioan Fârte

* * *

*Decât unul cât un munte,
Cu preocupări mărunte,
Tot mai bine — unul care
Este mic... cu contul mare!*

Constantin Cristian

Relație de serviciu

*După sejurul de la munte,
S-a dus cu șeful ei la mare,
Deși-i cu pletele cărunte...
Era o nouă provocare.*

Gavril Moisa

Baron local

*Merge, peste-un an, la munte,
Pentru că o vilă are:
Iar plictisul să-l înfrunte
Vara-n Corsica... la mare.*

Ioan Șiman

Înțelepciune

*Savant, cu pletele cărunte,
Filozofa cu voce tare:
Cu cât e mai înalt un munte,
Cu-atât prăpastia-i mai mare.*

Ion Ruse

Urmările crizei

*Când e criză, vremuri crunte,
Este greu s-ajung la munte;
Și umblând la buzunare...
Nu pot merge nici la mare.*

Nicolae Precupețu

Ce fericire!

*Are case pe la munte,
Are vile și la mare...
Însă toate sunt o punte
...Spre-nchisoare.*

Miltiade Ionescu

* * *

*De-acest cuplu-n amănunte,
N-am să intru, faimă are:
E bărbatul ca un munte,
Gura ei, la fel de mare!*

Dan Căpruciu

De ce-uri

*Tâncu-mi puse o-ntrebare,
Numai bună să mă-ncurce:
Dacă muntele e mare,
Cum de marea nu e munte?*

Ioan Toderașcu

COLȚUL SPADASINILOR

Chirurgului Ștefan Marinescu, autorul volumului „Păcate amestecate“

*Citesc catrenele-i ce curg,
Cu răsuflarea mea tăiată;
Îl iartă popa pe chirurg,
Dar cititorul... niciodată.*

Nichi Ursei

Epigramistului Corin Bianu autorul volumului „Poftim cultură (pe bandă rulată)“.

*Ca pe-o sfântă-nvățătură
Iau îndemnul tău, dar iată,
Când poftit-am la Cultură,
Banda o găsi blocată...*

Nichi Ursei

Volumul „Zâmbetoniera“ al lui Laurențiu Ghiță este prefătat de George Corbu

*Nu am simțul critic crunt
Și vă spun cu blânde-mi ton:
„Zâmbetele sunt cum sunt,
Dar prefăta... e beton.*

Nichi Ursei

Discuție între epigamiști

*Nu ai o altă variantă
Și de haz se-alese prafu'...
Când îți vinde câte-o poantă...
Precupețu și Zarafu!*

Constantin Cristian

Pe 12 pagini din Epigrama 51/2020 apare semnătura lui George Corbu.

*Poate constata și orbu'
Ca un cargobot pe val
Cum își ia de-o vreme Corbu
Partea lui... de cașcaval!*

Constantin Cristian

Epigramistului Corin Bianu, autorul volumului: „Poftim cultură (pe bandă rulată)“.

*Mă puse dracul și citii
Am citit-o în cerdac,
Dar cultura oferită
Este una de... spanac!*

Vasile Larco

Epigramistului Emil Ianuș, autorul volumului „Zâmbete în colțul greblei“

*Nu-i ușor să scrii umor,
Opul tău o dovedește:
La o poantă din topor,
Doar o greblă mai zâmbește.*

Vasile Larco

Epigramistul Marius Mălai, autorul volumului „Ce mare-i epigrama!“

*Împărtășescu-ți drama
Relației cu ea,
E mare epigrama,
Dar mai ales e grea!*

Nicolae Căruceru

Epigramistului Constantin Cristian, autorul volumului: „În carmace și năvod“

*Am parcurs cu greu izvodul
Și-am rămas — vă jur — surprins:
A fost mult prea des năvodul
Și prea multe-n el s-au prins!*

George Ceaușu

Epigramistului Mircea Micle, autorul volumului: „În slujba reginei... EPIGRAMA“

*Când pe regina EPIGRAMA
În cartea ta ai maltratat-o,
Mă-ntreb, căci mare este drama,
Ce ai avut de-ai detronat-o?*

Gheorghe Enăchescu

Epigramistul Ioan Marinescu, autorul volumului: „Condamnat pentru tentativă de umor“

*Mi-a spus domnul procuror,
Tu vei fi sigur achitat,
Că, în probleme de amor,
Ești absolut nevinovat!*

Eugen Albu

Epigramistului Ionel Andrașoni, autorul volumului „Papură în nod“

*Ți-am admirat, amice, harul
Din cartea ta de epigrame,
În care papura-i cât carul,
Iar poantele doar miligrame.*

Eugen Albu

COLȚUL SPADASINILOR

Epigramistului Ion Micuț, autorul volumului „Bancomatul cu epigrame“

*Voie dă-mi pe această cale
Să te-asigur chiar din start:
Bancomatul dumitale
Nu va fi de nimeni... spart!*

Iulian Bostan

Epigramistului Ion Cuzuioc, autorul volumului „Hora moftangiilor“, prefațat de academicianul Mihai Cimpoi

*Să am de-al tău volum de spus
Ceva sub semnul ironiei,
Când diagnosticul e pus
De-un membru al Academiei?!*

Iulian Bostan

Epigramistului Marius Coge, autorul volumului „Blițuri cu sughițuri“

*Văzând că-l mai citesc o dată
Și că sughițul nu mă lasă,
Mi-a zis nevasta disperată:
„Să nu mai vii cu Coge-n casă!“*

Laurian Ionică

Epigramistului Nicolae Muntean, autorul volumului „Leacuri împotriva tristeții“

*Vedeam în el ceva ocult,
Ce m-a făcut mai optimist,
Cu cât însă-l citesc mai mult,
Cu-atâta parcă sunt mai trist.*

Laurian Ionică

Replică lui Ion Micuț, care se plânge că nevasta a plecat pentru că l-a prins în pat cu cartea lui Zarafu

*Cum n-ai mai găsit „ideea“...
Din alcov mi se transmite:
Că și cartea și femeia
Au rămas nerăsfoite.*

George Zarafu

Secret epigramatic

*Un antolog a scos o carte
Cu epigrame mai aparte,
Vorbesc prin colțuri doi dușmani,
Că Lică s-a umplut de bani!*

Ion Micuț

Replică lui Ion Micuț

*Când catrenul dumitale
Vag, nu face nici doi bani,
Au dreptate doi dușmani:
Cartea mea face parale!*

Valerian Lică

Epigramistului Nichi Ursei, apicultor

*Pe-al verii minunat parcurs
La mierea limpede de tei,
Nu trage pofticiosul urs,
Pe cât familia Ursei.*

Nicolae Mihu

Epigramistului Constantin Cristian, autorul volumului „În cârmace și năvod“

*Cârmac, năvod, ce dă angoase,
Nu-mi par un început de drum,
Ci supliment la câte plase
Ne-ai dat, amice, până-acum!*

Dan Căpruciu

La chioșcul unde se vinde

„Codul lui Eugen“

*Fiind în post, cu „dezlegare“,
O bătrânică stând la rând,
Ceru și ea un „Cod mai mare“...
C-așa ceva n-apuci curând.*

Nicolae Nicolae

Epigramistului Mihai Cosma, autorul volumului „Cosmografii spirituale“

*Citindu-ți cartea, spun deschis,
Mi s-a părut cam prea astrală,
Și dintre toate câte-ai scris,
Coperta-i mai spirituală.*

Nicolae Nicolae

Chirurgului epigramist Ștefan Marinescu, apropo de volumul „Păcate ancestrale“

*Ofer un sfat precum mi-e felul:
Când dai la ascuțit scalpелul,
De vrei, din cer, să-ți pice mana...
Alătură, de poți, și pana!*

Corneliu Zeană

ANCHETA „EPIGRAMEI“

NICOLAE MIHU

1. Definiția epigramei:

M-aș opri la cea mai cunoscută definiție și anume că epigrama e o specie de poezie lirică, definiție dată de DEX, de Dicționarul de terminologie literară și de alte lucrări de specialitate, motivând că forma epigramei respectă toate normele de versificație a poeziei, adică rimă, ritm și măsură, cu mica deosebire că epigrama are o mare concentrare de energie, de informații și uneori de umor, cu pronunțate valențe satirice și nu numai.

2. Statutul literar al epigramei:

Izvorâtă dintr-o inscripție în proză, de obicei pe piatră, prin care erau enumerate faptele deosebite ale celor plecați în neființă, epigrama a devenit o poezie care, în decursul timpului, a stat alături de rondo, ode, parodii, satire, balade etc., deci pot să consider că are statut de operă literară care s-a concentrat asupra satirizării defectelor umane, că este un gen literar rar, care și-a câștigat un loc stabil în literatură, un loc unic care nu mai poate fi ignorat.

3. Starea epigramei românești:

Este de notorietate că după '89 epigrama s-a descătușat, că libertatea câștigată i-a dat niște aripi și un avânt la care nici n-a visat. În consecință, după această dată s-a constatat o invazie a cărților de epigramă. Se știe că nu toate aceste cărți au adus în lumina tiparului numai epigrame de valoare, multe dintre ele fiind neașteptat de modeste sau chiar cărți cu aspect de maculatură. Acest lucru i-a făcut pe unii confrăți să afirme că epigrama suferă de o boală incurabilă. Dar dacă ținem seama că anual sunt multe cărți de epigramă premiate la concursuri naționale, că revista EPIGRAMA publică numai epigrame de valoare, că în țară apar periodic multe reviste de cenaclu care mai bine sau mai puțin bine fac exact același lucru, că anual apar 2–3 antologii lansate de U.E.R. cu cele mai reprezentative epigrame ale tuturor epigramiștilor, pot afirma cu optimism că starea actuală a epigramei românești este BUNĂ.

4. Ce trebuie făcut pentru ca epigrama să fie cunoscută și apreciată mai bine?

Eu cred că trebuie să se înceapă cu cea mai sigură modalitate care să promoveze epigrama valoroasă și anume, punerea în vânzare la chioșcurile de ziare a revistei EPIGRAMA, întâi în București, și apoi, după posibilități, în toată țara. De asemenea, revistele de cenaclu ar trebui să urmeze aceeași cale. Aparițiile la T.V.R. și la alte posturi de televiziune, chiar și la cele județene ar face o bună propagandă epigramei de valoare și de ce nu și epigramiștilor.

5. Ce părere aveți despre revista „Epigrama“?

Revista este editată în condiții grafice superioare tuturor revistelor de profil, ceea ce presupune o deosebită muncă de creație a colectivului redacțional condus de Valerian Lică, ea aduce în lumina tiparului numai creații valoroase, îndeplinindu-și în acest mod, rolul de portdrapel al epigramei și epigramiștilor români. În altă ordine de idei, vreau să vă spun că sunt de acord cu remarcă confratelui Vasile Larco, că sunt prea multe concursuri, și îmi permit să cred că eliminarea a două dintre ele, și anume Concursul pe rime date și Concursul de replici (comentarii) ar fi în consens și cu dorințele unor frați din cenaclul sibian și nu numai.

.....

Continuare din pagina 12

evidențizeze atât reușitele de fond și formă, cât și detaliile care diminuează puterea de șoc a mesajului artistic. Această operație trebuie făcută „ex cathedra“, că nu suntem la școală, ci cu multă înțelepciune și amabilitate, dar și fără a „drege busuiocul“. Estimările cantitative, a la Mathyla Ghika, nu trebuie să anihileze poante de talent; metrica și prozodia fiind, de fapt, servitoarele, nu stăpânele cuvântului de spirit.

Sunt destul de multe alte elemente interesante care țin de ontologia epigramei. Poate le vom discuta altădată. Finalmente, ca să încheiem cu zâmbet, să ne închipuim că aceste versuri ale lui **Apunache** au fost adresate Majestății Sale Poanta: „Unde ești, privighetoare a vaniliilor mele, / Catapodică madamă cu dinam la Răsărit!“

Nicolae-Paul Mihail

CARUSELUL CU EPIGRAME

SEZONIERĂ

PE PLAJĂ

Îi cer insistent *rendez-vous*,
Dar blonda sirenă zâmbește!
Nu-mi spune nici da, dar nici nu,
Mă lasă în... coadă de pește.

Cornelius Enescu

PENSIONARUL LA MUNTE

Cum zilele-mi sunt numărate
Și nu știu ziua de apoi,
Domniță, eu te-aș duce-n spate,
Dar cin'ne cară pe-amândoi?

Marian Popescu

ÎN ARȘITA VERII

E vară, -arșita e în toi
Stă soarele să ne străpungă,
Iar cel mai neciteț guvern la noi
Ne arde zi de zi la pungă.

Nicolae Brelea

SUPERFICIALUL LA MARE

Chiar de marea îl răsfată,
Știg în văzul tuturor:
Asta-i om de suprafață,
Nu se-neacă-așa ușor.

Vasile Larco

PRET Á PORTER

Parlamentari sătui de controverse,
Acum, când se apropie căldura,
Îmbrăcăminți-ți cumpără diverse,
Dar ce folos că nu-și cunosc măsura.

Florina Dinescu

MARII BOGĂȚAȘI ȘI EU

Petrec concedii colosale
Pe-o insulă-n Oceania...
Și eu voi merge-n Spania —
La strâns de portocale.

Eugen Pop

RIGORILE VERII

Iubita când ți-e senzuală
Nu poți de ea să te dezici,
Chiar când regretă, rituală,
Că vara nopțile-s prea mici!

Dan Căpruciu

PENTRU PRIMA OARĂ

Am trăit același sentiment
Cu al lui Columb, spun scrupuloșii,
Când păsea pe Noul Continent:
Peste tot doar „negri“ și „piei roșii“.

George Petrone

ÎN CONCEDIU

La măsea a tras cam tare
Un simpatic bun amic,
Și e greu cu „Dealul mare“
Să mai urce dealul mic!

George Zarafu

NECONCORDANȚĂ GEOGRAFICĂ

E greu să înțelegi
Această întâmplare:
Mamaia e-n Bucegi,
Iar Babele la mare.

Petronela Slavu

UNOR DIRECTORI

Nu îi prea găsești la sediu,
Că sunt foarte mulți plecați,
Unii care-s în concediu,
Alții-n schimb concediați.

Nicolae Mihu

PE LITORAL

Întâmplător s-au cunoscut
Pe litoral sfidând dogoarea;
Plătind al dragostei tribut.
Acum de vină, cică-i... marea!

Nicolae Nicolae

VACANȚĂ LA MAMAIA

Găsești „fițoși“ din lumea nouă,
Ce în vacanță-s evident,
Cu fizicul o lună, două,
Cu intelectul... permanent.

Ioan Fârte

SOȚIA LA MISS LITORAL

Fericită-i parțial,
Deci nu foarte bucuroasă,
Că s-a vrut Miss litoral...
Și-a venit cu bronzu-acasă.

Iulian Bostan

SELECȚIE

EFIM TARLAPAN

„La cules de
TarlePoante“

Editura Lidenă, Suceava, 2009

FRUNZA

Chiar de brusture să fie,
Rostul biblic nu și-l pierde:
Pentru Eva-i lenjerie,
Pentru-Adam e... foaie verde.

STATUL ȘI PENSIA

Pentru pensie dăm leafa –
Ca la popa: lucrăm vița,
Îi duci vinul cu garafa
Și ți-l dă cu lingurița.

BASARABENII ȘI GUVERNANȚII ROMÂNIEI

Guvernânții, pe cât știm,
Cei corupți (subliniem!)
Sunt de-acord să ne *unim*,
Dar să nu ne-*amestecăm*.

IPOTEZĂ ȚIGĂNEASCĂ...

Tuciurii fiind romanii,
Seamănă cu noi, țigani,
Deci, având la fel atomii,
Noi suntem urmașii: rromii!

FEMEII

Îți iert, femeie, tot: păcate,
Minciuni și infidelitate;
Un lucru nu ți-l iert, o, nu! –
Că și pe proști îi naști tot tu!

TESTAMENTUL LUI ADAM

Cu Eva-mi este tot mai greu:
Bătrână e și proastă!
Mă deplasez la Dumnezeu,
Să mai jertfesc... o coastă.

EMIL IANUȘ

„Zâmbete în colțul
greblei“

Editura Lidenă, Suceava, 2009

PARCUL CU ȘUBREDE BĂNCI

Într-un parc, umbrit de crengi,
Un anunț avertizează:
Nu vă sprijiniți în bănci,
Întrucât falimentează.

ILUZII DE ÎMPRUMUT

De la banca mondială
Cei săraci, cerșind o pită,
Se întorc cu mâna goală
În... COLOANĂ INFINITĂ!

ESENȚA POLITICII

Noi, politicii, cu anii
Cred că-i deslușirăm hazul:
Ori o faci ca să speli banii,
Ori să-ți murdărești obrazul.

POLITICA ȘI PENSIONARI

Iluștrii noștri demnitari,
Uniți în cuget și simțire,
Nu spun că-s mulți pensionari,
Ci... cam puține cimitire.

DOSARIADA UNIVERSALĂ

După metoda românească
Și cerul astăzi îl demască
Pe Bachus cel nemuritor...
C-a fost și este turnător.

REVEDERE TÂRZIE

O viață-ntregă mi-am dorit,
Iubito, să te văd la nud:
Iar azi când visul s-a-implinit,
Eu nu mai văd și nici n-aud.

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE

Epigrama comentată

UNUIA PĂRĂSIT DE SOȚIE

*În disperare și tăcere
Mulțimi de gânduri negre toarce:
Atât i-a mai rămas: Să spere,
Că poate nu se mai întoarce.*

Gheorghe Belei

Câștigătorul concursului este domnul
Nichi Ursei cu următoarea epigramă:

DESTĂINUIREA

*Părăsirea nu-i o șagă
Și cu toate că e grea,
Ce n-aș da, amice, dragă,
Să se ducă și a mea.*

Din celelalte definiții primite publicăm
pe cele mai reușite:

SFAT PENTRU TINERI

*Să vă-nsușiți păreri corecte,
De căsnicie, dragii mei,
Ca să găsiți soții perfecte;
Eu am avut deja vreo trei.*

Nicolae Miha

ASIGURARE

*Să nu fii disperat, amice;
E drept, femeia-i o belea,
Dar nu se-ntoarce, orice-ai zice...
Că n-ai tu ce-și dorește ea.*

Gheorghe Bălăceanu

*Simțindu-se ca-ntr-un acvariu,
Plecă soția lui meschină,
Dar a promis c-o să revină
Lunar... în ziua de chenzină!*

Ionuț-Daniel Țucă

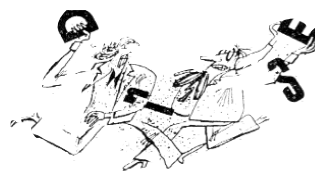
CINEVA MI-A RĂPIT SOȚIA

*Să-i crape-n șapte părți norocul!
(L-am blestemat și i-am mai spus-o).
Să-l văd distrus, arză-l-ar focul...
Pe polițistul ce-a adus-o.*

Dan Norea

*De te-a părăsit nevasta,
Nu fi, frate, trist și stors.
La călătoria asta
Nu-s bilete dus-întors.*

Laurențiu Ghiță

*Burlac, iar cu mintea şuie,
Fericit scrutează naltul,
C-a plecat a lui soție,
Nu-i un bai... s-o ție altul.*

George Ceaușu

CONSOLARE

*— Dragule, în trai lumesc,
De iubiri se-alege scrumul,
Iartă că te părăsesc...
— Du-te! Îți plătesc și drumul.*

Dan Căpruciu

*De se întoarce nu cumva
Să faci, în prag, pe supăratul,
Șă-i spui, glumind, cum cineva
Îi încălzea în lipsă patul.*

Laurențiu Orășanu

RĂU E CU RĂU...

*Soția, fire păcătoasă,
Mai calcă-alături, câteodată,
Dar una e să vină-acasă
Și alta e s-o știi plecată.*

Laurian Ionică

*Speranța-n parte s-a-implinit,
Că soața lui cea mofturoasă
Nu s-a întors, dar a venit...
Să-mpartă ce aveau în casă!*

Ioan Fărcaș

*Speranța e o veche boală!
Pe lângă alte boroboafe.
S-a-ntors, dar nu cu mâna goală...
Ci c-un copil în brațe!*

Nicolae Căruceru

DACĂ SE-NTOARCE

*Un capăt nu-i de țară
Și nici prea tristă treaba,
Mai stă și-o-ntinde iară:
Doar n-a plecat degeaba!*

Zeno Millea

*Ea — din prag — legând năframa:
„Să știi că mă duc la mama!
Însă nu te bucura,
Că mă reîntorc cu ea!”*

Ionel-Iacob Bencei

ANIVERSARE

UN VISĂTOR INCURABIL

George CORBU - la 70 de ani

La înălțuirea anilor, gândurile părăsesc pentru câteva clipe cotidianul și se adună într-un mănunchi de evaluări pentru a consemna câte ceva despre cel aniversat

Într-un segment de timp mai apropiat nouă – circa 20 de ani de când l-am cunoscut la un festival clujean, dl. **George CORBU** dă impresia unui tânăr care știe multe și spune puțin, cu inteligența tresărindu-i în privire, mereu prezentă și ascuțită pentru a înțelege totul, uneori mai iute decât ar vrea unii să mărturisească sau să gândească. Nu știu dacă originea, dar în mod sigur spiritul îl situează între aristocrații supremei eleganțe a cuvântului scris și rostit, impresie care s-a adâncit cu trecerea timpului.

70 de ani este vârsta de la care își poate privi, fără regrete, viața și opera, chiar dacă nu tot ceea ce și-a dorit s-a și împlinit, așa cum singur spune! „*Tot mai năuc, / Pierdut de TOT / Ce vreau nu pot!*“ („Supus luminii“). Pornind de la un admirabil **Crez**, mărturisit în același volum: „*Hăituit, umilit, frânt / De cuvânt, de cuvânt, de cuvânt/... / Ard grăind, ard visând, ard intens / Pentru sens, pentru sens, pentru sens/...*“ vom încerca să conturăm, cel puțin parțial, personalitatea sărbătoritului. Sensibilitatea nativă, un anumit echilibru intelectual și temperamental, ca și temeinica sa formație culturală, cu deschidere spre aproape toate orizonturile culturii, i-au întărit o conduită comportamentală rațională și un model matur de umanitate, neatins de fasoane.

Cărturarul George Corbu, cu înclinații meditative, și-a făcut din scris o „rețetă zilnică de igienă sufletească“. Personalitate multiplă, scriitorul George Corbu folosește mai multe „cerneluri“, adică mai multe registre stilistice: una pentru **poezie**, alta mai acidă pentru **epigramă**, alta pentru **partea științifică** – nenumăratele prefete, de ordinul zecilor, dacă nu peste o sută, la volumele de epigrame ale confracților, sunt adevărate eseuri sau studii critice, chiar dacă observațiile sunt mai voalate și se cer citite printre rânduri. O carte lansată, având prefața semnată de dl. G. Corbu, este o garanție că ea va fi bine primită de semeni. Un alt exemplu doar: volumul „**Carnet pestriț. Valentin Lipatti**“ – este mai mult decât o investigație documentară scrisă cu talent deosebit.

Visător și poet din naștere, fascinat de miraculoasa transformare a cuvântului în simboluri sau expresii deosebite, **poezia** îi poartă identitatea, cu idei înalte și cuvinte bine alese presupunând mulți ani de strădanii creative. E un căutător de ritmuri perfecte pentru a-l găsi pe cel ce sună deosebit, iar meșteșugul și eleganța versului vin dintr-o șlefuire inspirată.

Absurdul zilelor noastre îi pigmentează **epigrama**, fiind pentru dânsul și o încercare de a conlucra la „marele edificiu al civilizației“, tot mai degradată azi. În epigrama sa întâlnim deseori autoironia, adică autorul ține invers arma satirei – nu spre un anume tip, ci spre el însuși, sperând că cel vizat se va regăsi în cele creionate. **CORBIGRAME-le** sunt un blazon al autorului, blazon care, cu siguranță, va fi înnobilit cu alte volume de gen, așteptate de noi toți. De altfel, oriunde ai pune creațiile sale, oricum le-ai amesteca cu ale altora, se recunosc ale lui sunt. E o lirică personală, cu înțelesuri și zbucium interior, propriu unui suflet ales. De fapt, în tot ce întreprinde, finețea de spirit îl caracterizează.

În calitate de **președinte al Uniunii Epigramiștilor din România** – ceea ce **nu e o misie oarecare** – a știut să fie în lumea epigramiștilor un soi de arbitru între taberele, grupările și persoanele prea înfocate adverse, acceptând diferența de opinii, exprimate însă cu tonul civilizației, ca idei în dialog. Ca **director al revistei EPIGRAMA**, alături de neobositul redactor șef – dl. Valerian Lică – este de apreciat în mod deosebit strădania sa de a menține serialitatea interviurilor consemnate, în dialog cu foarte multe personalități de mare talie ale literaturii române, care și-au exprimat punctul de vedere privind epigrama românească contemporană.

O întrebare totuși se pune: numeroasele distincții ce i-au fost acordate și aprecierea din partea majorității semenilor nu i-au stins însă o anumită tristețe. De ce oare? Să-nțercăm cu toții să-i fim alături și să-l facem să zâmbească.

Suflet mare și mereu apropiat de semenii, veritabil om de condei, dl. George Corbu este clocot și liniște, este un om sensibil și delicat, în creația căruia descoperim strălucirea fulgerătoare a unei mici alcătuirii de cuvinte, în al căror înțeles sunt topite sufletul, biografia și poate și profesiunea de credință.

Aniversat la împlinirea unei vârste trecute de mult de pragul majoratului, să facem o reverență în fața celui ce trăiește cu pasiune scrisul elegant, fără decolteu verbal, dovedind siguranța stăpânirii tehnicii, însoțită de un deosebit rafinament. Ca o „sinteză“ a celor șapte decenii, am mai putea spune: „*Urcat-a-n viață fără ascensor / Spre-o stea măreată – firul de umor*“.

De aceea, alături de toți ceilalți, „**FELIA**“ **CLUJEANĂ** a epigramei românești contemporane, din care și domnia sa face parte ca **MEMBRU DE ONOARE** al „**Satiricon**“-ului, îi **UREAZĂ** un sincer **LA MULȚI ȘI FERICIȚI ANI**, **TOT MAI MULTE IZBÂNZI LITERARE** și **SĂNĂTATE** pentru 100 de ani, iar versul să-i rămână fluid, plin de acid – urări însoțite de o caldă strângere de mână.

Silvia POPESCU

CARUSELUL CU EPIGRAME

CĂTRENE LA ANIVERSARE

Selecție din grupajul „Corbusiene” –
volumul lui **Dan Căpruciu**:
„Mângâieri cu glaspapir”

Origine literară

Fără semne de-ntrebare,
După rimă, după ton,
Îndoială nimeni n-are,
Că ești CORBU... lui Villon.

Devotament

Cum lacom nu este deloc,
Poți să-i promiți orice, chiar cerul,
Nu cred că va scăpa din cioc
UER-ul.

Corb prefațator

Mai sunt epigramiști cu zel,
Ce către Corb îi trage ața
Și-i vezi rugându-se de el,
La cărți să croncăne prefața...

Specialitatea casei

Conu George, nu spun glume,
Călător prin universuri,
Este primul corb din lume
Care croncăne... în versuri.

Corbu și poezii

La glorie de vor visa,
Chiar una slabă ca un țâr,
Destui poezii în fața sa,
Nu pot să zică, azi, nici cârr!

Avantajul copiilor

Deși nu-l prea ajută glasul,
Către Olimp el zarea scurmă
Și zboară iute, iar Pegasul
De multe ori rămâne-n urmă...

Recalificare

Antrenat de-al vieții val,
A deprins vederi galante:
Nu mai are cașcaval
Și s-a-ntors acum la poante!

Croncăneli

Îl bârfea ieri coțofana,
În ce scop nu mai insist,
Că pe corb îl face „pana”,
Uneori, epigramist...

Evidență

Poți afla chiar de ești orb,
Adevărul colosal:
Papagalul n-are Corb,
Corbu are... papagal!

Președinte al UER

Ca șef de toți e agreat,
Nu l-au halit confrății încă,
Concluzia ce s-a creat:
Nu tot ce zboară se mănâncă!

Atenție la tinerii confrăți!

Faima iute să le crească,
Fiind acuma doar bieți pui,
Mulți vor vrea să-l jumulească,
Fabulând cu pana lui.

Miracol

O minune azi se-ntâmplă,
Ce pe loc m-a amețit:
Văd privind la a lui tâmplă,
Primul corb... încărunțit.

Cu prietenie

La conu' George prețuiesc,
Mult eleganța sa cea rară:
De câte ori îl întâlnesc,
Mi-ntinde-o prietenească gheară...

Sfat

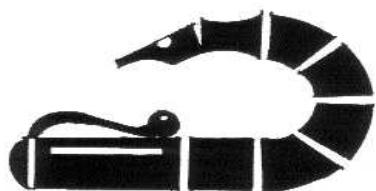
Orice secret de-l ai, îndată,
Încearcă de i-l povestește,
Doar Corbu' știm că niciodată,
Nu „cripește”...

Prezent la manifestările cenaclurilor din țară

Corbul, după cât se pare,
Pasăre nu-i călătoare,
Însă zboară, nu le scapă,
Din agapă în agapă.

Recital de epigrame

La recital, e mare coadă,
Nu-i liber nici măcar un loc,
Toți vor pe Corbu să îl vadă,
Cum scoate-un porumbel din cioc.

SIMION DĂNILĂ

N. 1943

PROFESOR, MEMBRU U.S.R.

Criticului Eugen Simion, autor al unei lucrări despre criticul Eugen Lovinescu

*Ce are Simion comun
Cu Lovinescu-n stil și gen,
Acuma chiar pot să vă spun:
Un singur lucru: Eugen.*

Poetului Damian Ureche, la apariția volumului „Tot ce mă doare“

*Cu așa durere mare,
Câtă îți închide cartea,
Nu mai ai nicio scăpare:
După asta vine moartea.*

Lui Ionel Iacob-Bencei, autorul masivei cărți „Dă dor... dă jale... dă drag“

*Ai publicat în cartea-ți mare,
De la rondel pân' la catren,
Tot ce-ai avut prin buzunare,
Chiar și... biletele de tren.*

Camilpetresciană

*Camil vedea de obicei
Idei jucând, de loc prolix;
Și-amicul meu vede idei:
E drept, mai șterse, însă... fixe.*

Fotbalistică

*Mafiei, prin jaf și bombe,
Îi dau viață mafioții,
Nici Rapid n-o să sucombe,
Că-l susțin... rapidioții.*

Matrimonială

*Nainte de căsătorie
Ne-ntrețineam despre destin,
Azi nu mai fac filozofie,
Ci pur și simplu... te-ntrețin.*

DEBUTURI... DEBUTURI... DEBUTURI...

MIHAI HAIVAS

N. 1941

PROFESOR UNIVERSITAR
(Iași)

Unei soții studioase

*O tot bodogănea bărbatul,
Că ea nu are doctoratul.
Să fie-n ton, în mod tranșant,
Un doctor își găsi amant.*

Soției

*De câte ori o înșelam
Un vers de dragoste scriam...
Îmbătrânind, și nu sunt glume,
Constat c-am scris zeci de volume.*

Comparație

*Privind un cățeluș cum latră
Spre TIR-uri mari de zeci de tone,
Îmi amintesc de-un biet confrate,
Ce-l critica pe G. Petrone.*

Lui Vasile Larco, autorul volumului „Un popas pe aripa timpului“

*Prea obosit de-atâta scris,
Vasile Larco a decis,
Popas să facă un minut
Pe-aripa timpului... pierdut.*

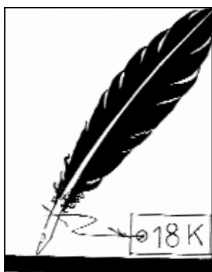
Unei vânzătoare de fructe

*Fructele sunt acre toate,
N-are-n raft ca să expună,
Unele sunt chiar stricate,
Numai ea e... poamă bună!*

Soț în concediu estival

*Agitându-și neuronii
A-nțeleș în vara asta,
Stând cu soacra și nevasta,
Cât de blânzi sunt scorpionii.*

ISTORIE LITERARĂ

DESPRE „EPIGRAMĂ“

de George VOEVIDCA,
profesor la Liceul „Dragoș Vodă“ din Câmpulung Moldovenesc

Cine dintre noi, la un moment dat, nu s-a simțit ispitit să facă un spirit, o glumă spirituală — să provoace veselia ascultătorilor printr-o *ciocnire ingenioasă de idei*? Și câți oare vor fi putut rezista tentației de a încerca, la un banchet, la o serată, să improvizeze, pe manșetă sau pe șervetul de hârtie, o epigramă înțepătoare la adresa unui — amic, un *madrigal* măgulitor la adresa unei — amice?

Puțini însă și-au dat seama cât de complicat și cât de *serios* e, în fond, substratul acestor „spirite“, indiferent dacă sunt sau nu versificate.

Problema glumei spirituale e, în adevăr, *atât de serioasă*, încât mulți învățați și-au bătut capul cu ea, fără să fi ajuns însă la soluții neechivoce și congruente. Cei mai mulți s-au mărginit să stabilească *extra-ordinar de complicatul caracter* al noțiunii „spirit“, fără însă a-l putea defini.

Facem, în prealabil, încercarea să *reliefăm* — cu ajutorul câtorva exemple — „spiritul“, *cauza efectului său comic, caracteristicile sale mai însemnate*. Să controlăm mai întâi procesul cerebral, care ne face să înțelegem un spirit, ne face să râdem.

— *Capătă și girafele guturaiu, când răcesc la picioare?*

— *Da, dar de abia după patru săptămâni.*

Forma de exprimare a acestor propozițiuni e corectă; numai răspunsul ne pare, în primul moment, enigmatic și neînțeles. Dar, subit, sesizăm semnificația. Surâsul nostru o denotă.

De ce nu ne provoacă râsul „spirite“ *neizbutite sau cunoscute? Fiindcă le lipsește enigmaticul*, cu care ne provoacă uimirea și curiozitatea. Ele nu ne ațâță atențiunea. Plictiseală!

Dacă uimirea inițială și curiozitatea, urmate de subita sesizare a înțelesului, sunt caracteristicile principale ale spiritului, ne întrebăm acum: *care e procedeul cu ajutorul căruia pregănim un „spirit“ dintr-o simplă declarație, dintr-o judecată, dintr-un răspuns?*

Pe scena unui teatru de provincie:

Primul conspirator: — Suntem singuri?

Al doilea (privind în sală): — Aproape!

Aici „pointe“-a rezidă în faptul că întâiul actor se raportează la situația indicată de rol, al doilea face aluzie, cu ironie amară, la sala aproape goală. *E o deplasare, o dislocare a ideilor.*

Doi cunoscuți vorbesc despre baie. „Eu fac în fiecare an o baie“, zice unul, „indiferent dacă am nevoie sau nu“. Motivul veseliei rezidă în faptul că vorbitorul vrea să-și pună în evidență, cu multă *lăudăroșenie*, curățenia, dar înțelesul propriei sale laude denotă tocmai *contrarul*.

Așadar *mersul ideilor ia, subit, o altă direcție, el se deplasează. Aceasta e temeiul „spiritului“*.

După părerea lui Bergson (în studiul său asupra „râsului“) obținem un efect comic în toate cazurile, când ne prefacem că înțelegem la propriu o expresie figurată sau vice-versa.

— *Când devin zilele mai lungi?*

— *Către sfârșitul lunii.*

Întrebarea e făcută la *propriu*; răspunsul e dat la *figurat*.

Multă vreme, „spiritul“ a fost definit ca „*aptitudinea de a descoperi asemănări între lucruri în aparență disparate*“.

Jean Paul numește „spiritul“: „*un preot travestit care cunună orice pereche*“ — și Fr. Vischer a adăugat: „*el cunună de predilecție perechile, a căror unire rudele nu vor s-o tolereze*“.

Dar cu tot atâta dreptate se poate afirma că *nu asemănările se caută în sentințe spirituale, ci, dimpotrivă, deosebirile*.

* George Voevidca (1893–1963). Poet, epigramist și prozator. Profesor. Amintim, dintre volumele sale: *Epigrame* (Suceava, 1925) și *101 epigrame*. Profiluri de catedră. Academie. Zig-zag. C2H6O (Suceava, 1932).

ISTORIE LITERARĂ

*Asemănări verbale și deosebiri noționale!
În școală.*

*Profesorul: Extemporalul duminică, /
scris rău cum nu s-a scris demult, / superb
prostia o-ncunună... / Eleve: N-aveam o
pană tocmai bună... / Profesorul: De ce o
alta nu ți-ai... smult?*

Deplasarea ideilor – criteriu de căpetenie al spiritului – poate fi provocată deci prin faptul că una și aceeași expresie o înțelegem altfel, că o raportăm la altă situație sau că o înțelegem la propriu, când ea e rostită la figurat.

* * *

De aceleași procedee se servește și epigrama.

Satiră în miniatură. *Or satira* e oglinda fin-șlefuită a unei epoci rafinate, putrede. A fost o producție originală pentru decăderea moravurilor din Roma, și, mai ales, Horațiu a mânuit-o genial, spunând, cu surâsul pe buze, adevăruri triste: – împletind gluma și seriosul în mod fericit, – flagelând, cu spirit și franchețe, viciile, negliobiile, neroziile epocii.

Caracteristicile satirei, în rezumat, sunt condensate în epigramă. Ca și satira, epigrama e o formă fundamentală a concepției subiective – estetice, subliniază, prin dojană spirituală, elegantă și concisă, însușiri negative ale individului sau stări reprobabile ale colectivității. Deci: epigramă individuală și epigramă generală.

Semnificația ei estetică e condiționată, pe de o parte, de faptul dacă poetul își formulează critica, dojana, din punctul de vedere al unui ideal sau împins numai de preocupări personale, apoi: dacă obiectul ridiculizat a fost sesizat în esența sa, ori numai superficial.

* * *

Epigrama: primordial: inscripție pe o ofrandă, pe un mausoleu, pe o operă de artă, numai cu scopul de a desemna obiectul și valoarea lui. Mai târziu, aceste inscripțiuni au primit o amplificare poetică, dându-se loc, în formulări lapidare ale sensului, și sentimentelor sau ideilor în legătură cu persoana, acțiunea sau evenimentele în cauză. Astfel, epigrama a evoluat ca o specie de sine stătătoare. *

* * *

Încercări de a defini epigrama:
Boileau în „L'art poétique”, Chant II
v. 103:
„L'epigramme...”

N'est souvent qu'un bon mot de deux rimes orné.

(O vorbă isteată, împodobită cu câteva rime (!))

Definiția e falsă! Dar, hai să zicem, că „Arta poetică” a lui Boileau nu urmărea să dea chiar definiții matematice exacte.

Batteux: „o idee interesantă, redată în mod fericit și în puține cuvinte”.

Dar o idee bună, pusă pe rime, o idee interesantă, fericit redată – poate fi o inscripție, nicidecum o epigramă!

Dar același Batteux, mai târziu, se apropie de adevăr. El spune textual: „*Epigrama are, în mod necesar, indispensabil, două părți: întâia e expunerea obiectului care prilejuiește ideea; a doua e „ideea” însăși, numită „pointe”-ă: remarcă ce stimulează și interesează pe cititor*, (Prin a „interesa” înțelegem aici: „a fixa atențiunea”, „a captiva spiritul”). Totuși între modelele ce le dă, se strecoară și epigrame care nu au amândouă părțile:

(Pelisson): Grandeu, savoir, renommée, / Amitié, plaisir et bien, / tout n'est que vent, que fumée: / pour mieux dire, tout n'est rien.

Poate fi o cugetare, o inscripție, și încă stângaci formulată. Penibil impresionează îndeosebi „tautologia”: „tout n'est que vent, que fumée” ceea ce e egal cu „tout n'est rien”. Și apoi: ce a prilejuit această idee? Unde e cazul special – căci acesta e prilejuitor! – cazul special care animă pe poet și îndrumă pe cititor?

Evoluția speciei o vedem în părțile epigramei, în numărul și orânduirea lor, în impresia imutabilă, pe care – infailibil și oricând – o fac asupra noastră aceste elemente.

Părțile sunt două: întâia care ne fixează atențiunea asupra unei imputări, ne stârnește curiozitatea pentru un anumit obiect; a doua, în care atenția noastră își atinge țelul, satisfăcându-ni-se astfel curiozitatea!

Expositio rei et – conclusio epigrammatis!

*D-lui *** cununat cu d-na Angel - escu.
// Năzuiești să ai un înger?... / Bun!... Dar
ca să nu dai kix, / smulge grațioasei Doamne
/ boclucașul de - sufix!*

Primele trei versuri sunt „expositio rei” – ultimul, mai exact transpoziția noțiunii „sufixului”, e „epigrammatis conclusio”

Așadar: mersul ideilor ia, subit, o altă direcție, el se deplasează.

Continuare în numărul viitor

* Conferință ținută la Societatea Culturală „Miron Costin” din Roman, 11 martie 1932.

CARUSELUL CU EPIGRAME

DEȘTEPTAREA!

UNUI AUTOR PROLIFIC

*Nu consider o năpastă
Că ai scris o carte proastă
Partea tristă și nocivă
E când cazi în recidivă.*

Constantin Tudorache

MATEMATICĂ APLICATĂ

*Mulți escroci, precum se știe,
Au făcut la noi avere,
Folosind, cu dibăcie,
Ridicarea la putere.*

Mitică Ion

FILOSOFUL

*Te socoți un nou Socrate
Și-ți fumezi în tihnă pipa.
Dacă nu le știi pe toate,
Ți le spune ea, Antipa.*

Teodor Capotă

PRETENȚII

*Ți-am trimis în dar, iubito,
Luna ca pe-o mângâiere,
După ce ți-am dăruit-o
Mofturi faci, că nu-i de miere.*

Vasile Til-Blidaru

CONJUGALĂ

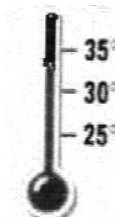
*De când lumea și pământul,
De când îi cedase coasta,
Soțul și-a impus cuvântul...
Cum i-a sugerat nevasta.*

Cornel Costăchescu

CAPETE

*De imunitate
Și de funcții pline
Când sunt mai patrate
Se-nvârtesc mai bine.*

Mihai Teognoste

EPITAFUL UNUI POET BEȚIV

*Un bun și talentat confrate,
Mânat de sete și idei,
Pornise spre eternitate
Și-a adormit... sub gardul ei.*

Ion Diviza

DIMENSIUNI

*Și-n timpuri mult mai austere
Era așa de mare tontul
Că doar cu punctu-i de vedere
Ne-acoperea tot orizontul.*

Gheorghe Bălici

FMI-UL DICTEAZĂ REGIMUL

CREDITELOR CĂTRE POPULAȚIE

*Ni-e traiul urmărit atent
De toate băncile străine,
Care veghează permanent,
(Să nu cumva s-o ducem bine!)*

Marian Dobreanu

COMPETIȚIE

*Tare mi-e că-mbătrânești
Suflete al meu, vezi bine,
Știu că încă mai iubești
Și abia mă țin de tine.*

Vasile darie

S-A PĂCĂLIT

*Prins în fapt, un boț săracul,
Zăpăcit își zise trist:
„Iată că am dat de dracul!”
Dar era un polițist.*

Ioan Frențescu

PRIVATIZARE RATATĂ

*Nu ne-am mai privatizat,
După cum se vede treaba,
Vom rămâne tot la stat!
Evident la stat... degeaba!*

Păun Condrut

CONCURS

TOP EPIGRAMA

La concursul dintre Cluburi, etapa a II-a, 2010, au participat 22 cluburi obținând următoarele rezultate:

Clubul umoriștilor vâlceni, Râmnicu-Vâlcea (CUV) – 9 puncte

Programul rabla continuă cu succes

Ideea „Rabla” azi cuprinde
Ca un miracol țara asta
Și când programul s-o extinde
Eu, tare-aș duce... și nevasta.

Nichi Ursei

Academia liberă „Păstorel” Iași (ALPI) – 9 puncte

Scutul antirachetă

Rachetele-or să se salveze
De înfruntări c-o naltă miză
Dar, am fi vrut să instaleze
În țară... SCUTUL ANTICRIZĂ!

Eugen Deutsch

Clubul epigramiștilor „Cincinat Pavelescu”, București (CEPB) – 8 puncte

**Copacii cu flori multe
fac roade mărunte**

Volubil, printre ei te miști,
Își scot volumele-n cascade:
Câțiva chiar sunt epigramiști,
Ceilalți sunt oameni cumsecade.

Elis Râpeanu

Cenaclul de epigramă „APOSTROF”, Caransebeș (CEAC) – 8 puncte

Evoluție umană

Pe vremi apuse, ca primat,
Trăgeau de coadă o maimuță
Și-n criza ce s-a declanșat,
Îi vine rândul și la... mătă.

Nicolae Nicolae

Clubul umoriștilor olteni Craiova (CEO) – 8 puncte

O constatare despre viitor

Tot observând cum este starea
națiunii
Am explorat cu grijă un teren fertil...
Era să mă apuce somnul națiunii
Căci visul e aproape inutil.

Mircea Ursei

Clubul umoriștilor „Nicolaus Olahus” Sibiu (CUOS) – 8 puncte

Testament

Tatăl, grijuliu din fiu,
Să-și arate bunătatea,
La copii, ca moștenire,
Le-a lăsat... ereditatea!

Nicolae Mișu

Clubul umoriștilor „Ion Ionescu Quintus”, Ploiești (CUQP) – 8 puncte

Polițistul după teoria metempsihozei

Ființă ce-a scos foc pe nări
Având tot timpul doar frustrări
Accidentat, decapitat.
Și-așa s-a și reîncarnat.

Florina Dinescu

Asociația Epigramiștilor din Moldova Chișinău (AEM) – 8 puncte

La moartea unui carierist

Împodobit cu tot dichisul
Stă țeapăn, mândru de nespun,
C-a vrut să-ajungă cât mai sus
Și-așa i se-mplinește visul.

Gheorghe Bălici

Clubul umoriștilor brașoveni – Brașov (CEB) – 7 puncte

Dialog de 8 Martie

Cu-amanta mea, precum o stea,
Romantic am vorbit la cină:
– Ce-ai vrea să-ți iau de ziua ta?
– Un „mărțișor”... pe motorină!

Nicolae Bunduri

Cenaclul „Apoziția” – München (CAM) – 8 puncte

Definiție

Partidul Democrat
Format din „pui de lele”
Azi și-a adăugat
Un „L” de la lichele.

Florea Ștefănescu

Clubul umoriștilor al Casei de cultură Buzău (CUCB) – 7 puncte

O ține una și bună

Rața știe mac, mac, mac,
Broasca numai oac, oac, oac,
Ghionoaia cioc, cioc, cioc,
Iar Băsescu Boc, Boc, Boc.

Valeriu Cercel

CONCURS

Clubul „Ag pe rime“ – Pitești
(CAP) – 7 puncte

Circuitul dosarelor penale

Dintre sute de dosare
Ce-au umplut sertarele,
Câte au vreo baftă, oare,
Să mai vadă soarele?!

Gheorghe Păun-Ulmu

Clubul „Frunză de arțar“ – Toronto
Canada (CFAT) – 7 puncte

Epi-fabulă mioritică

Țara noastră de-o cutreieri,
Nu-i nici mare, nu-i nici mică,
Dar conține-atâția, „greieri“
Că de-a dreptul te... furnică!

Sorin Olariu

Clubul umoriștilor „Ștefan Tropcea“ Brăila
(CSTB) – 7 puncte

America

S-a născut înfoc și plumb,
Are și-un oval birou,
Este fi'ca lui Columb,
Brav bărbat... c-un singur ou!

Mihai Frunză

Clubul umoristic „Hohote“ – Tg. Jiu
(CUHJ) – 7 puncte

Constatare

Viața-i acră ca oțetul,
Criza-i adâncește drama
De mă simt precum sonetul
În revista epigrama

Valentin Groza

Clubul umoriștilor „Verva“ – Galați
(CUVG) – 7 puncte

Colivă în cofetării

Și coliva, să te ții,
Un mijloc umil de hrană,
Este în cofetării,
Însă nu... de pomană

Constantin Cristian

Clubul umoriștilor constănțeni „Prăvălia
cu umor“, (CUC) – 7 puncte

Antrenorul

În sport conul bun la toate,
E competent și analitic,
Să joace știe, dar nu poate...
În artă i se zice critic!

Constantin Cristian

Cenaclul de satiră și umor „Ridendo“
Timișoara (CSURT) – 7 puncte

Tandem european

Tropa, tropa, tropa, tropa...
Tropăiesc prin Europa:
Badea Gheorghe cu desaga
Și Guvernul cu mârtoaga.

Ionel Iacob-Bencei

Clubul umoriștilor tulceni „HAZ“
Tulcea (CUTH) – 7 puncte

Apropo de medici

Statistici serioase azi susțin
Că dacă duci o boală „pe picioar
Pe lângă că te costă mai puțin,
Ai șanse evidente de scăpare!

Gheorghe Băisan

Clubul epigramiștilor „Spinul“,
Baia Mare (CESB) – 7 puncte

Mârtoaga și desaga

În criza asta prelungită
Mai ieri mi-am îngropat mârtoaga
Dar duc o viață fericită
Că mi-am recuperat desaga.

Nistor Bud

Clubul umoriștilor clujeni „Satiricon“ –
(CECSC) – 8 puncte

Apropo de romanul „Învinșii“
de Viorel Cacoveanu

S-a spus și toți suntem convinși
Că este vai de cei învinși
Privind -nainte și-napoi,
Se vede clar că-i vai de noi!

Ion Bindea

Clubul umoriștilor „Pașaport de oltean“
– Slatina (CUS) – 5 puncte

Unei secretare arțăgoase

Secretara-i tare dură
Și ne-arată c-are gură...
Eu mă-ntreb-așa „de-o fiță“
Cum e ea când dă guriță?

Nicolae Topor

CLASAMENTUL DUPĂ DOUĂ ETAPE ESTE
URMĂTORUL:

CUV – 18 puncte CEPB, CEAC, AEM,
CSURT, CESB, ALPI – câte 16 puncte; CEO,
CSTB, CUOS, CUQP, CEB, CUTH, CAM,
CUCB, CECSC – câte 15 puncte; CFAT,
CUHJ, CUVG, CUC, CAP – câte 14 puncte;
CUS – 12 puncte (după 2 etape).

Gheorghe Leu

„EPIGRAMA LIRICĂ“

Încep cu un citat de G. Santayana: „Totul în natură e liric în esența sa ideală, tragic în destinul său și comic în esența sa“.

De aici putem merge mai departe. Cândva, Mircea Trifu a scris că epigrama nu e o „poezie lirică scurtă“ așa cum fusese definită de un dicționar. Dar a avut prudența de a nu exclude existența unor metafore în epigrame deci că se poate scrie și epigramă lirică atunci când se păstrează specificul: concluzia finală, dezno-dământul spiritual ori satiric.

Apoi Mircea Trifu recunoaște caracterul elevat al epigramei aforistice care de cele mai multe ori folosește și metafora.

Deci caracterul ironic al epigramei trebuie să fie camarad și cu cel liric sau aforistic fără ierarhii sau șef de trib.

Epigrama așa cum este acceptată de tradiționaliști este o inscripție pe ceva, adică are o direcție, se referă la existența individuală a unuia: „Lui X... Lui Y“. Ar însemna că o epigramă lirică nu e chiar epigramă pentru că nu face o igienizare de toxinele societății iar ca să scrii o epigramă fără adresă ar fi o erezie! Azi se respectă prea mult traseul Cincinat-Păstorel care au scris exclusiv pentru persoane cunoscute de ei dar necunoscute de cei de azi. N-o s-o iau pe ocolite și o să spun că epigrama/catrenul liric este un teritoriu încă liber, un habitat ce-și așteaptă locatarii.

Partizanii epigramei cu inscripție și atât pot să mă înjure dar după ce vor citi exemplele de mai jos își vor schimba părerea. Dacă greșesc nu-mi cer iertare!

...Criticii literari nu și-au schimbat părerea despre epigramă ca gen minor. Dar epigrama rezistă de sute de ani față de unele curente literare zis majore ca suprarealism, expresionism, onirism, Dada, etc., care au pierit cu toată „superioritatea lor“. Criticii n-au citit epigrama actuală ci au rămas la clasici și fiind convinși că e tot gen minor se opresc aici. Dacă am fi convinși sau ne-am însuși părerile lor ne-ar cuprinde disperarea că scrierile noastre sunt inutile, că ne pierdem timpul degeaba... Totuși noi suntem cam 300 iar ei vreo 30.

Închei cu aceste cuvinte ale lui G. Green: „Mă tem de oamenii care nu râd“. Noi ca să nu ne temem ar fi mai bine să-i ignorăm și să ne vedem de treburile noastre.

P.S. Pentru cei interesați semnalez articolul „Metafora în epigramă“ de Geo Olteanu din revista „Cacealmaua“ nr. 2 – februarie 1999.

Un gând Mii și mii de valuri vin din larg mereu / Pân-ajunge marea de adapă malul; / Nu-ntreba nisipul cine poartă valul / Că ar fi în stare să-ți răspundă: „Eu!“
 – **Elena Farago; *Legenda unei rândunici*** // *Creștea o rândunică și începea să-i pară / Că ar putea oricând s-aducă primăvara. / A încercat o dată, sub cer când viscolea / De-atuncea primăvara sosește fără ea...* – **Grigore Bostan; *Precepte morale*** // *Nedemne sunt de câinii ciobănești / Mușcatul pe la spate, guduratul / Făcutul sluj, târâtul, tremuratul / Și alte atitudini... omenеști.* – **Ioan Martin; *Trista constatare*** // *Universul e o carte / Dumnezeu i-a fost zețar / Iar în carte-i și Pământul / O eroare*

CĂRȚI DE EPIGRAMĂ

– NOTE . . . CRITICE –

- ★★ Viorel Martin: *Epigrame și poezii umoristice*, antologie. Editura: SEMNE, București, 2010. În loc de prefață: George Zarafu. Carte mixtă. Partea de epigramă conține 75 catrene.
- ★★ Nicolae Nicolae: *În cătarea pustii*, epigrame cu adresă. Editura: Niegard, Lugoj, 2010. Prefață: Gură de aer curat – Elis Râpeanu. Cartea conține 230 catrene.
- ★★ Gavril Glodeanu: *Restituiri, Epigrame*, culese și selectate de Valentin Vișinescu și Ion Bindea. Editura: Casa cărții de știință, 2010. Prefețe și epilog: Eugen Albu, Alexandru Stănescu, Mihai Teognoste, Valentin Vișinescu. Cartea conține 77 catrene.
- ★★ Eterna epigramă: *Nici viitorul nu mai e cum a fost*, selecție de Eugen Pop, Ion Bindea, Eugen Albu, Ioan Pop, Aurel Buzgău, Silvia și Marian Popescu. Editura: PROVITA, Cluj-Napoca, 2010. Prefețe: Mihaela Boeru, Silvia Popescu. Cartea include 116 epigramiști cu peste 350 catrene.
- ★★ Concursul Național de Epigramă „Mircea Trifu”: *Unde nu e cap, e vai de picioare*, culegere alcătuită de dr. Elis Râpeanu. Argument organizator Elis Râpeanu. Cartea include 60 epigramiști cu peste 160 catrene și restituție Mircea Trifu cu 25 epigrame și diverse articole.
- ★☆ Ioan Fănas: *Prezidențiale*. Editura: Niegrad, Lugoj, 2010. Prefață: Să trăiți bine! – George Corbu. Carte conține peste 100 catrene.
- ★☆ Dumitru Botar-Tabor: *Taborisme*. Editura: Universitară, Craiova, 2009. Prefață: Stelian Filip. Cartea conține 110 catrene.
- ★☆ Ștefan Boboc Progeșteanu: *Îmbobociri de toamnă*. Editura: Rocard Center, Iași, 2010. Prefață: Vasile Larco. Carte mixtă. Partea de epigramă conține peste 150 catrene.

.....
 Urmare din pag. 28

de tipar. – **Toma Florescu**; *Carență* // Rețeta fericirii? Cum anume / Să-i ierți cusurul lesne sesizabil? / Ca orișice rețetă de pe lume / Și ea e scrisă tot indescifrabil. – **George Petrone**; *Minifabulă* // Ploua – urmându-și legile Natura / – Ce pură sunt! își zise picătura / „Nu vreau să fiu alături cu vreo alta“ / ...Dar chiar atunci o și cuprinse balta. – **Margareta Faifer**; * * * Din orice copac al pădurii / Se poate ciopli un catarg / Dar cruntul sărut al securii / E prețul plecării spre larg! – **Marcel Breslașu**; *Calvarul unui arbore* / De-a lungul anilor mereu / S-au scris prostii pe trunchiul meu; / Nu scap nici azi de-acest calvar... / Ajuns hârtie de ziar. – **Iulian Bostan**; *Demnitate* // Copacilor cu fruntea-n soare / Li-i dat să moară în picioare / De nu cumva vre-un neam de-al lor / Ajunge coadă de topor. – **Ștefan Tropcea**; *Evadare din cotidian* // Resimțind din plin sindromu' / Unor stări, fără de legi urc adesea pe Bucegi / Căutând prin ceață... OMU! – **Valerian Lică**; *Introspecție* // De-am putea să fim eroi / Învingându-ne pe noi, / În oglinda orișicui / N-am zări decât statui. – **George Corbu**; *Final de partidă* // Pe tabla de șah semănând a Planetă / Partida de-acum e aproape secretă / Căci nu este jocul ce-l știm din străbuni / Pionii sunt astăzi mișcați de... nebuni!

CONCURS

**REZULTATELE
CONCURSULUI DE DEFINIȚII
EPIGRAMATICE
Tema: Bărbatul**

Câștigătorul concursului este domnul
Eugen Ilișiu cu următoarea epigramă:

*E un butoi de aroganță
Și e un munte de putere,
Ce se înmoaie, ca o zdreanță
Pe lângă o fustă de... muiere!*

Din celelalte definiții primite la tema
publicăm pe cele mai reușite:

*Ca un Adonis de frumos
Precum Terente-n bărbăție
Și ca un Heracles viguros
Ce-i drept niciunul dintr-o mie!*

Petronela Slavu

*Acuma, chiar de nu-mi convine
Rămân și eu supus ideii
Că-i o anexă ce-apartine
...Femeii!*

Eugen Pop

*Ins ce-avu noroc cu sacul,
Fără bârfe și dușmani,
Mai ales când n-are bani
Și e mai urât ca dracul!*

Nichi Ursei

*E primu-n toate, vârte cheia,
— Soldat, chiar general, eroi,
Dar când se „pune” cu femeia
E tot mereu pe locul doi.*

Ștefan Al. Sașa

*Atlant ce casa o susține
E sexul tare, cu putere,
Dar pe picioare-abia se ține
Când îi zâmbește vre-o muiere!*

Viorica Voicescu

*El e savant sau șef de stat
Astronaut, artist integru
De piele: galben, alb sau negru...
Trăiește în matriarhat.*

Ion Micuț

*Mereu a admirat femeia
Că inima așa i-o cere
Dar, ajungând la vârsta-a treia
El se cam teme de... „muiere”!*

Ion Moraru

*El este un mascul superb
Mai falnic chiar decât un cerb,
Căci soața lui „știe” să-i toarne
Mai multe coarne.*

Nicolae Topor

*Făcut născând pe loc să steie,
Un plimbăreț precum Ulise,
Erou în foarte multe vise
Zădărnice de femeie!*

Florina Dinescu

*Hercul biped, dintre aceia,
Ce-și spun stăpân, făr’de temei
Ba chiar terorizând femeia
Când nu devine sclavul ei.*

Dan Căpruciu

*Indiferent de etate
În vacarmul goarnelor
Își poartă cu demnitate
Armamentul... coarnelor.*

Zeno

*Fie tânăr, fie moș
E bărbatul speță nouă
Care se tot dă cocoș
Cât găina stă pe ouă!*

Constantin Cristian

*Ar fi un animal anume
Cu înfățișare-augustă
Un mare, tare-n oarba lume
De n-ar iesi de sub o fustă.*

Ioan Șiman

PRIMII TREI EPIGRAMIȘTI ÎN CALASAMENTUL COLABORATORILOR PE 2009

**DAN
CĂPRUCIU**

(40,5 puncte)

Epitaful miliardarului

*Când în groapă l-au băgat
Era putred de bogat,
Și nu pot să mă opresc:
Mai departe putrezesc.*

Insistență

*Cuprins de boala afirmării
Poetul, cu-ale lui cununi,
Bătu la poarta consacării
Și-o scose iute din țâțâni.*

Pasăre de noapte

*Așteptând să vină seara,
Riscă a se plictisi,
Noaptea pentru domnișoară
E ca ordinea de zi.*

Raiul pe pământ

*N-aș fi crezut nici chiar în vis,
Că azi trăim în paradis,
De n-ar fi zis-o, pe de rost
Un hoț, un leneș și un prost.*

**VASILE
LARCO**

(39,5 puncte)

Poetul

*Poetul are un statut,
Statormicit de-o veșnicie:
El scrie când nu-i cunoscut
Și-i cunoscut când nu mai scrie.*

Politicienilor

*Venind în vorba de la țară
În viața asta austeră,
Obraznicul se mai strecoară,
Timidul stă la barieră.*

Bilanțul guvernului

*Se observă an de an,
Mai pregnant pe und' te duci
Când aleșii dorm buștean,
Toate-n jur sunt pe butuci.*

Soții șahiști

*Cearța trece precum valul,
Șahul li-e un sfetnic bun
Căci ea-ntruna „sare calul”
Iar el umblă de nebun.*

**NICHI
URSEI**

(35 puncte)

Isterie și actualitate

*I-ardea și Cuza, fără frică
Prinzându-i cu ocaua mică:
E-adevărat și-acum se fură,
Dar cei de azi nu au măsură.*

Varii teorii despre geneză

*Sunt ipoteze-ntortocheate,
Dar nu-i nici una mai de soi,
Doar Darwin cred c-avea dreptate:
Prea-mi zice soața... maimuțoi!*

Mărturisire

*Tutunul, de, mă ispitește,
Cel românesc, pe primul plan,
Pe care să-l fumez, firește,
Ca... cetățean american.*

Rugă

*Doamne, eu te rog umil,
Să mă aperi, bun cum pari,
De tupeul juvenil
Și prostia celor mari.*

CARUSELUL CU EPIGRAME

IN MEMORIAM

UNUI APĂRĂTOR AL ADEVĂRULUI

*Îi stârnesc așa răspărul:
Mă ascund și mă prefac;
Dacă-n vin e adevărul,
De ce bei doar... coniac?*

Ion Arcaș

COLOANA VERTEBRALĂ

*Locul ei în spinare,
Însă viața ne arată
Că românul ori n-o are,
Ori o ține-ncovoiată!*

Victor Barbu

UNUI ȘOFER

CARE ARE MANIA VITEZEI

*În orice timp pe orice rută
Nu „zbori” cu mai puțin de-o sută;
Motivul tău nu-i un mister
Vrei calea s-o scurtezi spre... cer!*

Adrian Becherete

SUPRASOLICITARE

*Medicul veterinar
Pe la grajduri dă mai rar.
Pentru că — se-aud ecouri —
Mai consultă și-n birouri.*

Sorin Beiu

CĂLUGĂRIȚELOR

*Merg măicuțele la schit
Într-u domnul să trăiască,
Unele — că au greșit,
Altele — ca să greșească!*

I. St. Bogza

INVIDIE

*Când unui mai deștept ca mine,
Găsesc că-i foarte omenesc
Să-i port invidie, dar cine
Mi-ar spune unde să-l găsesc?!*

Constantin Calotă

JUSTIFICARE

*Am scris puțin, e-adevărat,
Gândindu-mă că nu e bine
Să depășesc vreun consacrat,
Din cei ce scriu mai prost ca mine!*

Ilie Ciobescui

UNUI AMATOR DE IDEILE ALTORA

*În jurul vostru ?
Cred că zadarnic s-ar posta
Furați-vă cât vreți căciula,
Dar nu furați și de sub ea.*

Andrei Ciurunga

UNUI DIRECTOR CARE EXPERIMENTEAZĂ UN SER FĂRĂ REZULTATE

*Bolnavii, fără mult efort,
El îi tratează doar cu seruri,
Lucrează mult și la export,
Căci îi expediază-n ceruri.*

Florin Cristea

NECAZURI DE DIRECTOR

*Toți subalternii-s adormiți
Și parcă vor să-l întărețe:
Îi spun într-una: „Să trăiți!”
Dar nu îi spun cu câte?*

Mircea C. Dinescu

UNUI POET RELIGIOS

*Poet religios, el scrie
Atâtea lucruri minunate,
Ce-i pot aduce, după moarte,
Cel mult... iertarea de păcate.*

Hentri Găbunea

LA O REUNIUNE MEDICALĂ

*Sunt prezenți aici în sală
Zeci de medici și surori:
Ambianța ideală...
Vorba aia... să tot mori!*

Nicolae Ghițescu

CARUSELUL CU EPIGRAME

RESEMNARE

După cum mi-e scris în stele,
Sunt născut în zodii proaste,
Am avut și eu proptele,
Însă mi-au intrat în coaste.

Nicolae Halmaghi Scoreanu

UNUI POET

Inspirația când vine
Iese versul magistral,
Că talentul zace-n mine
Ca bolnavu-ntr-un spital.

Vasile Huțu

DESTIN

Ne naștem cu o mie de speranțe,
Sorbim și viața cu nespusă sete,
Plătim la vama multora instanțe
Și-apoi murim c-o mie de regrete.

Nicolae Ivan

LINGUȘITORUL

Ins cu miere în cuvinte
Și dulceață în silabe,
Multora le-o ia-nainte
Chiar de umblă-n patru albe.

Vasile Langa

PRIETENULUI CARE MĂ TACHINEAZĂ
PE SEAMA NUMELUI

Nu aș vrea ca să vă sperii,
Nici să fac figură tristă,
Dar e cert:: dintre imperii
Singurul al meu rezistă.

Imperiu Matheescu

CONSTATARE

Zică cine-o vrea să zică,
Eu rămân pe baricadă:
Știuca de la cap se strică,
Epigrama de la coadă.

Teodor Maricar

PARADOX

În lumea noastră largă
Azi nimeni nu se miră,
Că harnicii aleargă,
Iar leneșii... transpiră!

Alexandru Misiuga

UNUI AMATOR DE IDEILE ALTORA

În jurul vostru ?
Cred că zadarnic s-ar posta
Furați-vă cât vreți căciula,
Dar nu furați și de sub ea.

Andrei Ciurunga

UNUI DIRECTOR CARE EXPERIMEN-
TEAZĂ UN SER FĂRĂ REZULTATE

Bolnavii, fără mult efort,
El îi tratează doar cu seruri,
Lucrează mult și la export,
Căci îi expediază-n ceruri.

Florin Cristea

NECAZURI DE DIRECTOR

Toți subalternii-s adormiți
Și parcă vor să-l întărețe:
Îi spun într-una: „Să trăiți!“
Dar nu îi spun cu câte?

Mircea C. Dinescu

UNUI POET RELIGIOS

Poet religios, el scrie
Atâtea lucruri minunate,
Ce-i pot aduce, după moarte,
Cel mult... iertarea de păcate.

Hentri Găbunea

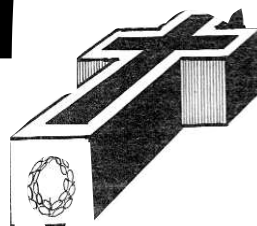
LA O REUNIUNE MEDICALĂ

Sunt prezenți aici în sală
Zeci de medici și surori:
Ambianța ideală...
Vorba aia... să tot mori!

Nicolae Ghițescu

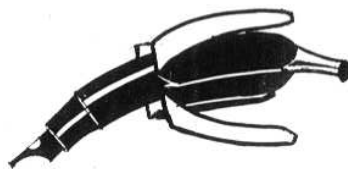
IN MEMORIAM

MAXIME

AFORISME

de Elis RÂPEANU

DESPRE EPIGRAMĂ

- Epigrama sună ca o replică amabilă, dar, de fapt, e o săgeată.
- Sculptorii cioplesc cu dalta chipuri nemuritoare, epigramiștii dăltuiesc, cu pana bijuterii cu câte un strop de brilliant.
- La recitaluri, nu totdeauna aplauzele publicului coincid cu valoarea epigramei.
- Cel care a scris o singură epigramă antologică e îndreptățit să ridice capul în fața unui autor de roman prost sau de volum de poezii care nu depășesc proza anostă.
- Epigrama e o corabie, având catarg strălucitor, cu ancora bine înfiptă în realitate.
- Sarcasmul e o formă mai puțin înaltă de inteligență.
- Sarcasmul e forma cea mai detestată a istețimii.
- Englezii râd fără să se amuze și se amuză fără să râdă.
- Un surâs ascunde cel puțin un gând ascuns.
- Chiar și în rânet e o nuanță de râs — de râs plin de răutate.
- Epigramiștii se servesc de limbă, însă mușcă cu dinții.
- Politicienii iubesc trădarea, resping trădătorii; epigramiștii critică păcatul, dar nu-i condamnă pe păcătoși.
- Epigramistul, chiar dacă nu-i face să râdă pe toți, convinge lumea de niște adevăruri.
- Alpinistul se agață de un colț de stâncă, înecatul de un pai, bărbatul de o femeie și epigramistul de o idee.
- Cine râde la urmă înțelege poanta greu.
- În Uniunea Epigramiștilor români sunt doar câțiva bătrâni mai tineri.
- Poezia luminează, critica aruncă petarde, proza și teatrul împletesc raze și linii, epigrama scapără.
- Înainte de a muri, epigramistul speră să-și încaseze onorariul pentru propriul epitaf.
- Când provoacă râsul, epigrama își arată colții.
- Poantele scânteietoare sunt sclipiri ale inteligenței care străbate cărări neumblate.
- Epigrama înlocuiește coloane întregi de digresiuni.
- La poantele slabe dintr-o epigramă se râde cu oarecare stânjenală.
- *Cincinat* și *Quintus* au, în fond, același sens: al cincilea.

DESPRE RÂS

- Râsul e consolarea femeii față de condiția ei de subordonare, față de lume, față de zei și față de bătrânețe.
- Din cascadele de râs ale copiilor cresc raze de lumină.
- Gluma și râsul sunt semne ale libertății: nu poți să râzi cu sabia în dinți.
- Puțin probabil ca umoriștii să meargă în Rai: s-ar plicitisi prea repede.
- Umorul nu-ți face viața mai ușoară, dar te menține pe linia de plutire.

CARUSELUL CU EPIGRAME

În anul 2008
se împlinesc de la
nașterea lor...

Remiză conjugală

*El făcu rocada
Și-a ajuns la MAT,
Ea făcu ochiada
Și-a ajuns la PAT.*

ICA UNGUREANU — 50 ANI

Om norocos

*În cârciumioara lui moș Lae,
Azi-noapte la un ceas târziu,
Mâncai o mamă de bătaie,
Chit că n-a pus-o în meniu.*

ION CIOBANU — 50 ANI

Navetista

*Când să scape de păcat,
Soț un preot și-a luat;
Astăzi mintea n-o mai ceartă,
Cât greșește i se iartă.*

ION BERGHIA 60 ANI

Dragoste conjugală

*Blestemat pe lumea asta
Fără liniște pe veci,
Viața-mi este un ghiveci
Ce mi l-a gătit nevasta.*

GHEORGHE GRIȘCENCOA — 60 ANI

Cureaua

*Brăcinar modernizat
Când bretele nu mai ai,
Instrument de spânzurat,
Și măsură pentru trai.*

CORNELIU IOVUȚA — 70 ANI

Ironia soartei

*Acum când strâns-am ani destui,
Îmi spui, iubito, numai „pui“
Dar ți-e cuvântul cam păgân
Că sunt demult cocoș bătrân.*

PETRU CHIVA — 70 ANI

Unui prieten despre un bolnav internat

*După cât săracu-a dat
Ca să meargă totul bine,
Zic destul de-ngrijorat:
Chir de scapă nu-și revine.*

LAURIAN IONICĂ — 70 ANI

Amicul X și-a luat haină de piele

*Amicul, zău, e frumușel,
Dar sincer eu vă spun doar vouă
Când poartă haină de vișel
Îi mai lipsește... poarta nouă.*

SANDA TOMA — 75 ANI

La demonstrație

*Toată lumea strigă: „Jos!“
Vocile sunt disperate
Zice-un hâtru: „De prisos!
Mai jos de-atât nu se poate*

TEOFIL MUNTEANU — 80 ANI

Precizie instructivă

*Iubita mea e rușinoasă,
Mă pune ca să sting feștila,
Dar, să spun drept, nici nu-mi prea pasă;
A nimerit orbul Brăila!*

NICOLAE-PAUL MIHAIL — 85 ANI

Promptitudine

*Mă chemi, Matildo, sar zvârlugă,
C-am fost de-a dreptul ispitit
Și vin la tine într-o fugă...
Dar zău, nu știu de ce-am venit.*

MIRCEA POPESCU — 85 ANI

Moda și soția

*Chiar de ești un soț model,
Credincios să-i fii e greu;
Modei îi rămâi fidel
Numai dac-o schimbi mereu.*

NICULAI DARIE — 95 ANI

VERITAS...

Unui zgârcit

– Câți ani îmi dai? i-a zis, se pare,
La o discuție-un amic
Și prompt răspuns-a la-ntrebare
– Eu, drept să-ți spun, nu dau nimic.

Petre Gigea-Gorun

Rugămintea melcului corupt

Mi-aș dori dacă se poate
Să ai doamne multă milă
Și te rog să-mi pui în spate
Nu o casă, ci o vilă.

Ioan Vișan

M-am pierdut

C-o damă trăznit azi m-am întâlnit
Și m-am pierdut la primul „iubițel”
M-am căutat, apoi m-am regăsit
Dar nu de tot ci... fără portofel!

Dan Novac

* * *

Serios și mai în glumă
Doctoria cea mai bună
E reforma-n sănătate
Că te vindecă de toate.

Ion Enescu

* * *

Amândoi duc lupte grele:
Pentru a putea străbate,
Unul vinde gogonele,
Altul vinde gogonate.

Marius Coge

Summit-ul ieri și azi

Sunt trist și cam nefericit
Și nu uit, până una alta.
Că primu-adevărat summit
Pentru români a fost la Ialta.

Viorel Cacoveanu

* * *

De când sunt pe lume zeii
Multe taine-au fost pătrunse,
Numai tainele femeii
Tot mereu rămân ascunse.

Nicu Vintilă

Recordul

Piatră de-ncercare
Fapt necunoscut –
Ca să fie mare
Trebuie bătut.

Ioan Pop

Imprudența

Un ateu, bețiv ratat,
A dat brusc în hepatită
Medicii au constatat
C-a băut apă sfințită.

Alexandru Misiuga

Vârsta femeii

Am întrebat-o: „Câți ani ai”
Ea mi-a răspuns: „Tu câți îmi dai?”
„De ce să îți mai dau și eu,
De-ajuns cât ți-a dat Dumnezeu.”

Ovidiu Creangă

Epigramistă

Bărbații-n păr cu promoroacă
Ce coborând pe-a vieții pantă
Sunt oarecum prunci ce se joacă
Cu mingea ce se cheamă poantă.

Paulian Dumitrică

Mie însumi

Iubita, când din ochi o sorb,
Eu nu știu sigur dacă-s corb,
Ori vultur, papagal sau cuc
Chiar dacă par un guguștiuc

George Corbu

Preaviz

O logodnă, efectiv,
E arestul preventiv
Ce premerge, cu prudență,
Condamnarea lor pe viață.

Elis Răpeanu

La a doua tinerețe

Soaței, de ai fi pe viață,
Eu i-aș cere, ca bărbat,
Să îmi dea femei trecute...
Nu prea mult de... majorat.

Mihai Sălcuțan

...SIMPLEX...

Bilanțul oropsitului

Sortit mi-a fost flămând s-alerg,
Mai am să scap de viața dură,
La doctori, popi, voios să merg...
Cu ultima îmbucătură.

Ioan Șiman

„Primim țoale“ pentru cadrele didactice

Ăsta zic și eu noroc,
Statul m-a-mbrăcat boboc...
De-un costum mi-ajunge banul,
Iar de pantofi îmi iau la anul.

Nicolae Topor

Vocație

Acasă m-am convins, cu al meu fler,
Că-ntr-adevăr am *stofă* de-ofițer
Când am găsit la soață-n dormitor
Ascunsă, o tunică de maior.

Florin Rotaru

Turistică

De cinci stele e hotelul
Scrie peste tot. La dracu!
Că reclama-mi face felul,
Nu-i măcar nici coniacul.

Gheorghe Enăchescu

Despre câștigătoarea unui concurs de frumusețe

Cuvinte magice s-au spus
(Suavă,-angelică, regină!)
Deși – ajungea cuvântul „fină“...
Că-i fina unui om sus pus.

Ștefan Cornel Rodean

Cuplu conjugal

Nu știu precis cât se iubesc
Dar nu îi chinuie complexul,
Că-n lefuri ei se potrivesc
Și-n rest, ce mai contează sexul.

Valeriu Ene

Rabia

Zilnic mai extins focarul,
Slab vaccinul din dotare,
A omis veterinarul
Vulpile din guvernare.

Ana Marinoiu

Revelație

Când începe să mă certe
Soața mea, am observat,
Este gata să mă ierte...
Chiar de nu sunt vinovat.

Vasile Plăcintă

În jug

Li-i căsnicia drum în doi
Și nu vor legea s-o răstoarne,
În jugul ei trag amândoi,
Iar lui i-au răsărit chiar... coarne.

Gheorghe Băisan

Similitudine

Cu stilul lui voit solemn
Ni se părea la toți inept,
Avea limbajul lui de lemn
La fel ca și piciorul drept.

Ioan Marinescu

Istoria unei șopârle politice

Era un șopârloi matur
Și se-mbrăca în verde pur,
Apoi în roșu bulion...
Acuma e camelion.

C. Păisan

* * *

Eu, nicidecum nu am fumat,
Însă numai dacă stau
Lângă-un fumător, când beau
Vin acasă *afumat*.

Valeriu Cercel

După aderarea la UE

Țărișoara mea săracă,
Ți se dau atâtea sfaturi,
Nimeni nu te-ntreabă dacă
Numai cu atât te sature.

Gheorghe Șchiop

Avarul

O viață-ntreagă nea Cutare
A fost avar și nesătul
Și-acum în groapă, i se pare
Că nu ar fi murit destul.

Nicolae Bunduri

CARUSELUL CU EPIGRAME

...ORATIO

Parlamentari

Ei ca la un semn
Vorbesc dând în clocot
Un limbaj de lemn
C-o limbă de clopot.

Ionel Jecu

Slugarnic

În umbra lui există doar dulceață
Gata nîcîcînd a-și oferi – ajutorul,
El este totdeauna cu un pas în față...
Să îi întindă șefului covorul.

Gheorghe Gheorghe

Unui soț înșelat

Deși păcatele îi iartă,
Că-i ține focu-aprins în vatră,
Așa-i mai vine câteodată
Să dea cu coardele în piatră.

Ion Diviza

Despre unele VIP-uri feminine

Exprimându-mă mai fin
Le-nțelegem handicapul
Și nostim zâmbind puțin:
Gol e fundul, gol și capul.

Ioan Bindea

Moderatoarea TV

Stă întoarsă către noi
Arătându-și sâni goi,
Vrea să urmărim mereu
Doar ce are-n decolteu.

Aurel Buzgău

Unui scriitor anonim

Ai scris mult, de bună seamă,
Nimeni însă nu te știe,
Eu – doar câte-o epigramă
Și mă știu dușmani o mie...

Gheorghe Bălici

Pregătire

Chiar de mă mai simt integru
M-a curtat o doamnă-n negru,
Însă am scăpat de-angoasă...
N-a găsit în târg o coasă.

Valentin Vișinescu

Păcat

Toate-n lume-s viciate,
Azi desfăul e stăpân,
Tinerele-s depravate
Și-i păcat... că-s eu bătrân.

Eugen Pop

Mâna de ajutor

Cu boala, cunoscând tipicul,
Te lupți de unul singur, până
Ți-ntinde medicul o mână...
Ca să-și primească și el plicul.

Nicolae Miha

Horticultorul

Priceput în branșa asta
Omul nu era imobil:
Vrând s-obțină un soi nobil
Își tot altoia soția.

Aurel I. Popescu

Sămânță de vorbă

De-ar fi ca pe un fund de mare
Două femei să viețuiască
Nu ar fi lucru de mirare
Să-nceapă peștii să vorbească.

Eugen Ilișiu

* * *

Merg cam des peste hotare
Și îmi las consoarta-acasă,
Nu pricep o întrebare...
Două coarne-ncep să-mi iasă.

Anastase Popescu

Unui slugarnic

Să-și rezolve daravela
Au îndulcit cuvântul
Și coloane parolate...
Cu pământul.

Constantin Mândruță

Electorală

Dacă cinci procente ai
După lege, cum se știe,
Poți în CAMERA să stai
Fără să plătești chirie.

Gheorghe Burdușel

Urmare din pagina 2

- S-au primit la redacție numele laureaților la concursurile naționale de epigrame, și anume:
 - **Concurs național de epigrame „Mircea Trifu”** ediția V-a, București 2010: Bunduri Nicolae (MP), Ion Diviza (P1), Florin Rotaru (P2), Gheorghe Bălci (P3), Gheorghe Șchiop (M), Petru-Ioan Gârda (M).
 - **Festivalul Național de Satiră și Umor „Zâmbete în Prier”**, ed. a VIII-a, Vișeu de Sus, aprilie 2010
Secțiune volum Poezie: Gheorghe Bălci (P1), Vasile Zarea (P2), Laurențiu Ghiță (P3).
Proză: Carmen Nina Ghioinea (P1)
Antologie: Valerian Lică (P1), Ioan Sinescu (P2), Sorin Olariu (P3).
Debut: Constantin Cristian (P).
Premiul „Pupăza”: Nistor Ioan Brad (P).
Premiul revistei „Colac peste pupăza”: Laurențiu Orășanu (P).
Secțiunea Epigrame Nicolae Bunduri (P1), Ion Diviza, Claudiu Valeriu Contevici (P2), Mihai Sălcuțan, Grigore Marian Dobreanu (P3), Eugen Albu (M).
Secțiune Parodie Vasile Vojoga (P1), George Petrone (P2), Eugen Pop, Ioan Petre (P3).
 - **Festivalul Național de Satiră și Umor „Cât e Buzăul de mare”**, ed. a VIII-a, Vișeu de Sus, aprilie 2010
Secțiune volum Poezie:

- **Casa de cultură „George Suru” din municipiul Caransebeș și Cenaclul de epigramă „Apostrof”** organizează, cu sprijinul Primăriei și al Consiliului local, ediția a IX-a a Festivalului Național de Epigramă, în perioada 4–5 Septembrie, 2010. În cadrul ediției din acest an a festivalului se lansează concursul de epigrame cu teme:
 - Tema 1: „*Lumea nu tace din gură*” – două epigrame;
 - Tema 2: „*S-a dus baba cu colacii*” – două epigrame; Fără temă – două epigrame. Cei care doresc să participe vor trimite materialele până la data de 15 august 2010, în trei exemplare, cu motto de identificare, motto ce se va regăsi și pe plicul sigilat, conținând datele personale ale concurentului, pe adresa: Casa de cultură „George Suru”, str. Mihai Viteazu, nr. 6, cod 325400, mun. Caransebeș, jud. Caraș-Severin.

Secretar de redacție: George ZARAFU
Ilustrații: Costel PĂTRĂȘCAN, Mihai DANIELESCU

Corespondenți permanenți: Gheorghe PENCIU (București), Marian POPESCU (Cluj-Napoca), Constanța APOSTOL (Galați), Mihai SĂLCUȚAN (Buzău), Vasile TILBLIDARU (Buzău), Ionel IACOB-BENCEI (Timișoara), Mircea C. DINESCU (Ploiești), Nicolae NICOLAE (Caransebeș), Gheorghe CONSTANTINESCU (Brașov), Nichi URSEI (Rm. Vâlcea), Mihai MOLEȘAG (Tulcea), Nicolae MIHU (Sibiu), George PETRONE (Iași), Ion DIVIZA (Chișinău – R. Moldova), Marius COGE (Craiova), Marian Grigore DOBREANU (Tg. Jiu).

Redacția: Str. Barajul Cucuteni 2A, Bl. M4B – Ap. 82, București, 032752, Tel.:340.50.23

Correspondență, materiale pentru revistă, cărți, colete, etc. se vor trimite pe adresa redactorului-șef
Valerian Lică, str. Barajul Cucuteni, 2 A, Bl. M 4 B, Ap. 82, București, Tel. 340.50.23

EPIGRAMA

MAI CEVA DECÂT COPII

Copiii spun lucruri trăznite,
Mai ceva decât flecarii,
Dar, după cele auzite,
Îi întrec... parlamentarii.

Georghe Enăchescu

COPIII ROMÂNI – TRAFICANȚI ÎN ȚĂRILE VEST-EUROPENE

S-avem prosperitate tindem
Ca moțiunile mai breze
Și nici copiii nu ni-i vindem,
Că-i ajutăm să emigreze.

Marian Dobreanu

DIN BUCURIILE UNOR FAMILIȘTI

Amândoi cu înfocare
Îi iubim pe ăștia micii,
Un copil e o-ncântare
Mai ales de-l cresc bunicii.

Păun Codruț

ÎNTRE BUNICI

Azi ne surâde optimismul
Să creștem în așa fel fiii
Încât să-ncepem cu copiii
Și să sfârșim cu... nepotismul.

Paula Georgeta Dimitriu

D
R
A
G
I
I

N
O
S
Ț
R
I
I

C
O
P
I
I

MORALITATEA A SCĂZUT SIMȚITOR

În acest progres debil
Și-n această debandadă,
Până și chiar un copil
Îl concepem la grămadă.

Ioan Filimon

ALINT COPILULUI

Când te adresezi direct
„Puiul mamei“ e concret
Dar când spui cu gingășie
„Puiul tatii“ nu se știe.

Nicolae Muntean

UNUI MAMOȘ

Mi-a cerut – c-așa-i e stilul!
Milioane... și i-am dat!
Dar acum mă-ntreb: copilul
E născut, sau cumpărat?

George Zarafu

ABSURDITATE

În era noastră furtunoasă
Cum poți pretinde la cei mici
Să aibă șapte ani de-acasă...
Când cresc mai mult pe la bunici!

Constantin Cristian

